

BMA
กรุงเทพมหานคร
BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

Bangkok

ECONOMY

www.bangkok.go.th/fiic

ISSN 2350-9759

ปีที่ 18 ฉบับที่ 2/2566

ย่านภาพกรุงเทพมหานคร ศูนย์กลางธุรกิจ-การลงทุน

Free Copy

Contents

3 รอบรู้บางกอก

- ล้างอุโมงค์บางซื่อเพื่อพร้อมรับน้ำฤดูฝน
- Sabuy Square ป้ายรถเมล์ติดแอร์
พลังงานแสงอาทิตย์
- กฟน. พนัก กทม. จัดระเบียบสายสื่อสาร
- ผู้ว่า กทม. พร้อมทำงานร่วมรัฐบาลใหม่

7 คลังบางกอก

งบประมาณฐานศูนย์
ปรับ - เปลี่ยน เพื่อประโยชน์สูงสุด

10 Bangkok Trend

ย่านภาพกรุงเทพมหานคร
ศูนย์กลางธุรกิจ - การลงทุน

14 เศรษฐกิจบางกอก

มูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัล
ไทยเติบโต 30% ของ GDP ภายในปี 2573

18 Creative Bangkok

Reverse Mortgage
เปลี่ยนบ้านเป็นเบี้ยยังชีพหลังเกษียณ

22 On Trade

ถ้าคิดจะกู้เงินธนาคาร
ยุคนี้ต้อง Peer-to-Peer Lending

26 On Tax

Carbon Tax ภาษีเพื่อโลก

29 Smart Money

e-Payment
ประชาชนสะดวกจ่าย รัฐจัดเก็บรายได้เพิ่ม

จัดทำโดย :

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร
โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945

Download วารสารย้อนหลัง :

เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการคลังและการลงทุนของกรุงเทพมหานคร
www.bangkok.go.th/fiic

ออกแบบจัดพิมพ์ :

บริษัท สไตลครีเอทีฟแฮร์ส จำกัด

โทรศัพท์ 0 2945 8051-3

email: stylecreative@gmail.com www.style.co.th

Editor's Talk

กรุงเทพมหานคร วันนี้กำลังคึกคักและเตรียมพร้อมไปคราวเดียวกัน เนื่องจากอยู่ในระหว่างการจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ และฤดูฝนรอบใหม่ที่คนกรุงเทพฯ ไม่ค่อยชอบแต่ก็ต้องพร้อมรับมืออย่างไม่ประมาท

วารสารฉบับนี้ จึงนำเสนอการเตรียมพร้อมในทุกด้านของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในคอลัมน์ รอบรู้บางกอก ก่อนเข้าสู่เนื้อหาอันเข้มข้น

เริ่มจาก งบประมาณฐานศูนย์ ปรับ-เปลี่ยน เพื่อประโยชน์สูงสุด เป็นการจัดสรรงบประมาณรูปแบบใหม่ที่ทุกคนต้องรู้ ด้วย **ย่านภาพกรุงเทพมหานคร ศูนย์กลางธุรกิจ-การลงทุน** หรือ IBC ที่กำลังเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

มูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัล ไทยเติบโต 30% ของ GDP ภายในปี 2573 คือภาพการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นแล้วในสังคมไทย ต่อด้วย **สินเชื่อบุคคลใหม่ 2 เรื่อง** เรื่องแรกสำหรับผู้สูงอายุ **Reverse Mortgage** เปลี่ยนบ้านเป็นเบี้ยยังชีพหลังเกษียณ และสินเชื่อแบบไม่ต้องพินิจธนาคารต้องอ่านเรื่องนี้ **ถ้าคิดจะกู้เงินธนาคาร ยุคนี้ต้อง Peer-to-Peer Lending**

ปิดท้ายด้วยสาระเข้มข้นอีก 2 เรื่องคือ **Carbon Tax ภาษีเพื่อโลก** และ **e-Payment ประชาชนสะดวกจ่าย รัฐจัดเก็บรายได้เพิ่ม** โลกของเราเปลี่ยนไปแล้วจริง ๆ ทั้ง 2 เรื่อง จะกลายเป็นสิ่งที่ทุกคนหลีกเลี่ยงไม่ได้อย่างแน่นอน

พบกับใหม่ฉบับหน้า

บรรณาธิการ

คณะผู้จัดทำวารสารบางกอก ECONOMY ปีที่ 18 ฉบับที่ 2/2566

ประธานที่ปรึกษา

นายขจิต ชัชวานิชย์

ปลัดกรุงเทพมหานคร

รองประธานที่ปรึกษา

นางวันทนีย์ วัฒนะ

รองปลัดกรุงเทพมหานคร

ที่ปรึกษา

น.ส.อำภา นรินทรตระกูล

ผู้อำนวยการสำนักการคลัง

นายไพศาล เหมวัฒนานันท์

รองผู้อำนวยการสำนักการคลัง

น.ส.พันทิพา สุชีกุล

รองผู้อำนวยการสำนักการคลัง

บรรณาธิการ

นายภาณุพงศ์ จันทะประเทศ

รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

กองบรรณาธิการ

นายภาณุพงศ์ จันทะประเทศ

น.ส.ปภัสนพร จำเริญ

นางสุนิพร เรือนจันทร์

นายการันต์ อยู่สำลี

นายก้าพล พิภพแสง

น.ส.อริชญา จันทร์ปาน

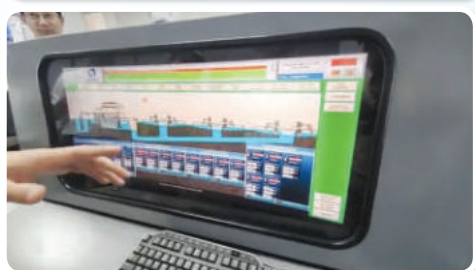
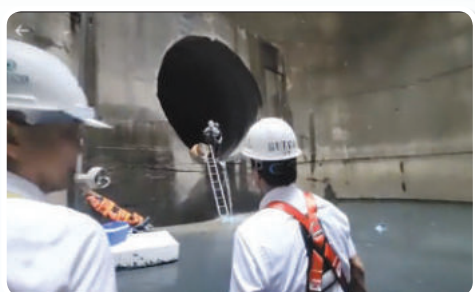
น.ส.มัทนี เพชรดำ

น.ส.อุดมลักษณ์ ทองทัพบ

ล้างอุโมงค์บางซื่อ เพื่อพร้อมรับน้ำฤดูฝน

รอบรู้ Bangkok

3

นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตรวจเยี่ยม การบำรุงรักษาทำความสะอาดอุโมงค์ระบายน้ำบางซื่อ พร้อมด้วย นายวิศณุ ทรัพย์สมพล รองผู้ว่าฯ กทม. นายอรรถเศรษฐ์ เพชรมีศรี ที่ปรึกษาผู้ว่าฯ กทม. และคณะทีมงาน เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2566 การบำรุงรักษาทำความสะอาดอุโมงค์ดังกล่าว เริ่มตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน 2566 ประกอบด้วย การตรวจสอบบำรุง ระบบไฟฟ้าและเครื่องจักรเครื่องกลต่างๆ การล้างทำความสะอาด อุโมงค์ ปล่องรับน้ำ ทั้งนี้ได้ทำความสะอาดไปแล้วกว่า 80% จัดเก็บขยะได้ราว 350 ตัน จากที่ประเมินไว้ 500 ตัน และกำหนด เปิดใช้งานช่วงปลายเดือนพฤษภาคม 2566

นายชัชชาติ พร้อมคณะได้สวมชุดและหมวกเซฟตี้ และ ลงตรวจสอบสภาพในปล่องรับน้ำและอุโมงค์ระบายน้ำด้านล่างที่มีความลึกประมาณ 30 เมตร หรือเทียบเท่าตึก 10 ชั้น หลังจากนั้น ได้กล่าวว่า การลอกท่อระบายน้ำเพื่อให้ลำเลียงน้ำเข้ามา ในปล่องรับน้ำได้ ถ้าไม่สามารถนำน้ำมาที่ปล่องรับน้ำได้ แม้ว่า อยู่ใกล้อุโมงค์ยักษ์แคไหนก็ตามน้ำก็ยังไม่ลด นี่เป็นเหตุผล ที่แสดงให้เห็นว่าต้องทำความสะอาดตั้งแต่เส้นเลือดฝอย เพื่อให้ การระบายน้ำทั้งระบบเกิดประสิทธิภาพ

Sabuy Square

ป้ายรถเมล์ติดแอร์พลังงานแสงอาทิตย์

นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานในพิธีเปิด “Sabuy Square” ป้ายรถโดยสารประจำทาง และที่พักผู้โดยสารติดเครื่องปรับอากาศพลังงานแสงอาทิตย์ แห่งแรกในประเทศไทย ณ บริเวณ Seacon Bus Station ศูนย์สรรพสินค้าซีคอนสแควร์ เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2566

“Sabuy Square” เกิดขึ้นจากความร่วมมือของศูนย์สรรพสินค้า ซีคอนสแควร์ และบริษัท คูคููล จำกัด ร่วมกับกรุงเทพมหานคร โดยใช้งบประมาณในการจัดสร้าง 3 ล้านบาท นำร่องจัดทำขึ้นโดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เพื่อเป็นต้นแบบในการอนุรักษ์พลังงานและช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม และเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ช่วยป้องกันความร้อนจากแสงแดดและสภาวะมลพิษฝุ่นควัน PM 2.5 ทั้งนี้ที่พักคอยรถโดยสารสาธารณะมีขนาด 40 ตารางเมตร รองรับจำนวนคนกว่า 40 คน

สิ่งอำนวยความสะดวกใน Sabuy Square ประกอบด้วย ระบบปรับอากาศพลังงานแสงอาทิตย์ บริการ Free Wi-Fi ที่เสียบ USB เพื่อชาร์จแบตเตอรี่โทรศัพท์มือถือ ตู้กดน้ำดื่มสาธารณะ กล้อง CCTV เชื่อมต่อระบบไปยังศูนย์บริหารจัดการ ระบบสัญญาณเตือนฉุกเฉิน (Panic Button) พร้อมจอแสดงสายรถเมล์ที่กำลังจะมาถึง

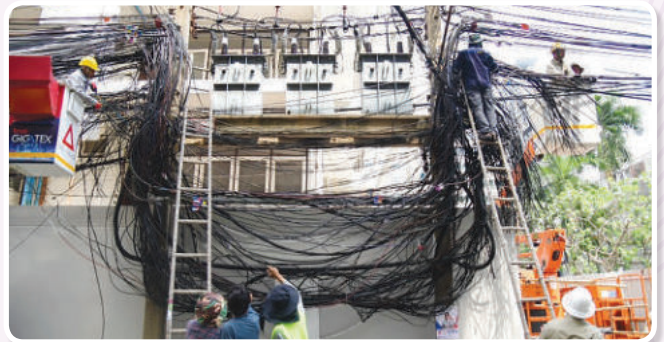
กฟน. พนัก กทม. จัดระเบียบสายสื่อสาร

นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และ นายราเชนทร์ อันเวช ผู้อำนวยการไฟฟ้าเขตคลองเตย พร้อมด้วยคณะทำงานฯ ร่วมลงพื้นที่ติดตามความคืบหน้าการดำเนินการจัดระเบียบสายสื่อสารซอยสุขุมวิท 13 ระยะทาง 1.36 กิโลเมตร เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2566 ทั้งนี้พื้นที่ดังกล่าว การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) ได้ดำเนินโครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเรียบร้อยแล้ว

ทั้งนี้ กฟน. ในฐานะหน่วยงานผู้ดูแลระบบจำหน่ายไฟฟ้าในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี และสมุทรปราการ ได้สนับสนุนการจัดระเบียบสายสื่อสารตามนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยอย่างต่อเนื่อง พร้อมอำนวยความสะดวกในด้านความปลอดภัยจากการทำงานบนเสาไฟฟ้า ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสาร

เพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านความปลอดภัย ทัศนียภาพที่ดี รวมถึงความมั่นคงด้านระบบไฟฟ้า ลดอุบัติเหตุต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น

ผู้ว่า กทม. พร้อมทำงานร่วมรัฐบาลใหม่

นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเปิดเผยถึงการร่วมทำงานกับรัฐบาลชุดใหม่เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2566 ว่า ในลำดับแรกไม่ว่ารัฐบาลที่เข้ามาใหม่จะเป็นฝ่ายใด กรุงเทพมหานครก็พร้อมทำงานร่วมกับรัฐบาล เพราะรัฐบาลคือคำสั่งของประชาชน เราต้องเคารพเสียงของประชาชน โดยกรุงเทพมหานครมีหลายประเด็นที่อยากร่วมมือกันทำงาน เช่น การพัฒนาที่อยู่อาศัยใกล้แหล่งการทำงานหรือบ้านใกล้งาน งานใกล้บ้าน งานส่วนนี้กรุงเทพมหานครไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง เนื่องจากข้อจำกัดด้านที่ดินและอำนาจในการพัฒนาที่อยู่อาศัยโดยตรง หากรัฐบาลเข้ามาสนับสนุนในส่วนนี้จะช่วยให้โครงการสำเร็จได้เร็วขึ้น

ประเด็นต่อมาคือ พื้นที่สีเขียวและพื้นที่สาธารณะ ที่หน่วยงานราชการต่าง ๆ ควรร่วมกันพัฒนาพื้นที่ว่างของหน่วยงาน อาทิ ใต้ทางด่วน หรือ ทางรถไฟ มาเป็นพื้นที่สีเขียว หรือ ทำ Hawker Center ที่จะส่งผลให้การขายของบนทางเท้าลดลง

อีกเรื่องหนึ่งคือปัญหา PM 2.5 ซึ่งจะต้องได้รับความร่วมมือจากรัฐบาล เช่น การประกาศ Low Emission Zone หรือ การจำกัดปริมาณรถเข้าพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งเป็นอำนาจของทางกรมขนส่งทางบกและตำรวจ หรือประเด็นเรื่องแสงสว่าง หากรัฐบาลมีนโยบายให้การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) เปลี่ยนหลอดไฟตามท้องถนน ตรวจจับขอขอยให้เปลี่ยนเป็นประเภท LED แล้วก็จะส่งผลให้โครงการสำเร็จได้เร็วยิ่งขึ้น

นายชัชชาติ กล่าวต่ออีกว่า สำหรับประเด็นอื่น ๆ ที่ต้องมีการหารือกัน คือเรื่องปัญหาของรถไฟฟ้ามหานครสายสีเขียว การเชื่อมต่อการขนส่งประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

งบประมาณฐานศูนย์

ปรับ – เปลี่ยน เพื่อประโยชน์สูงสุด

งบประมาณฐานศูนย์ Zero Base Budgeting เป็นวิธีการบริหารจัดการงบประมาณที่สนับสนุนการเริ่มนโยบายและโครงการใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากเดิม รวมทั้งส่งเสริมให้การใช้เงินงบประมาณประสบความสำเร็จมากขึ้น มีผลลัพธ์ตรงตามความต้องการ

งบประมาณต้องเพิ่มความคล่องตัว

หลักการพื้นฐานของงบประมาณฐานศูนย์ (Zero Based Budgeting หรือ ZBB) คือการจัดสรรงบประมาณโดยคำนึงถึงความจำเป็นและความคุ้มค่า โดยไม่ได้อ้างอิงฐานงบประมาณ (Baseline) ของปีก่อนหน้า วิธีการนี้แตกต่างจากการจัดสรรงบประมาณแบบดั้งเดิมที่จะนำงบประมาณของปีที่แล้วมาเป็นฐานในการกำหนดงบประมาณปีปัจจุบัน โดยอาจมีการพิจารณาปรับแต่งงบประมาณเพิ่มเติมบ้าง แต่ยังคงยึดตามฐานงบประมาณของปีที่ผ่านมา ทำให้ข้อบกพร่องจากการจัดสรรงบประมาณของปีที่แล้วอาจถูกส่งต่อไปยังงบประมาณใหม่และการเบิกจ่ายงบประมาณมักสูงขึ้นทุกปี

การวางแผนงบประมาณฐานศูนย์ได้ปรับเปลี่ยนฐานงบประมาณให้เริ่มจากศูนย์ ดังนั้นทุกนโยบายและแผนงานต้องพิจารณาใหม่ทั้งหมดอย่างละเอียด ไม่เป็นเพียงการแก้ไขงบประมาณของปีก่อนหน้า การทบทวนการจัดสรรงบประมาณด้วยวิธีนี้ ทำให้สามารถจัดสรรงบประมาณได้ตามความสำคัญของนโยบายและสถานการณ์ที่เป็นจริงตามช่วงเวลานั้น และเอื้ออำนวยต่อการตัดแผนงานที่ไม่จำเป็นออก รวมทั้งการตรวจสอบโครงการที่เบิกจ่ายงบประมาณที่สูงเกินจริง เนื่องจากการทบทวนงบประมาณของแต่ละโครงการอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตามในช่วงเปลี่ยนผ่านการจัดวางงบประมาณ ยังต้องประสานแนวคิดการจัดการงบประมาณ แบบแผนโครงการ (Planning Programming Budgeting System - PPBS) และแนวคิดงบประมาณฐานศูนย์ (Zero Based Budgeting - ZBB) เข้าด้วยกัน ทั้งนี้การจัดการงบประมาณแบบแผนโครงการ (PPBS) นั้น ทำให้แผนดำเนินงานเกิดความต่อเนื่อง เน้นใช้ในการวางแผนระยะยาวและคำนึงถึงผลการดำเนินงาน

“
งบประมาณ
ฐานศูนย์
รองรับนโยบายใหม่
โครงการใหม่
ให้ดำเนินการได้จริง
”

ส่วน Zero Based Budgeting ใช้ในการแก้ปัญหาข้อจำกัดทางทรัพยากรโดยไม่นำงบประมาณค่าใช้จ่ายในปีก่อนมาพิจารณาและพิจารณางบประมาณในแต่ละแผนงานใหม่อย่างละเอียด จึงได้เปรียบในเรื่องของความยืดหยุ่นที่มีมากกว่า สามารถจัดสรรงบประมาณได้ใหม่ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งง่ายต่อการเชื่อมโยงแผนงานและงบประมาณเข้าด้วยกัน โดยงบประมาณในแต่ละแผนงานต้องวิเคราะห์ใหม่ทุกปี ทั้งนี้เพื่อความคล่องตัวสูงสุดในการดำเนินนโยบายและโครงการใหม่ ๆ นั้นเอง

กทม.เพิ่มศักยภาพ ด้วยงบประมาณฐานศูนย์

งบประมาณฐานศูนย์ (Zero Based Budgeting) หรืองบประมาณแบบเริ่มจากศูนย์นั้นเป็นหนึ่งในนโยบาย 214 ข้อ ภายใต้การบริหารกรุงเทพมหานคร ของนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร การขับเคลื่อนเรื่องนี้ได้เริ่มต้นมาตั้งแต่ราวเดือนกันยายนปี 2565 ด้วยการจัดการอบรมเรื่อง “การจัดทำแผนและงบประมาณฐานศูนย์ (Zero Based Budgeting)” โดยจัดขึ้นครั้งแรกที่ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ความรู้และสร้างความเข้าใจร่วมกันกับข้าราชการและตัวแทนเจ้าหน้าที่เขตทั้ง 50 เขต และรวมถึงสำนักต่าง ๆ ทุกสำนัก ให้สามารถปฏิบัติการรองรับการปรับเป้าหมายและทิศทางของแผนงบประมาณในการพัฒนากรุงเทพมหานครอย่างสอดคล้องกับนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อน

พัฒนาเส้นเลือดฝอยให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับทุกคน เพื่อเป็นฐานไปสู่มหานครแห่งเอเชีย

เกี่ยวเนื่องกับการจัดอบรมดังกล่าว ดร.เกษรา ธัญลักษณ์ภาคย์ ประธานที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์และงบประมาณ ที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้กล่าวกับสื่อมวลชนว่าการทำ Objective and Key Results (OKRs) หรือ การตั้งเป้าหมายและตัวชี้วัด และ Zero Based Budgeting หรืองบประมาณฐานศูนย์ เพื่อให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับทุกคน และจะเป็นฐานไปสู่มหานครแห่งเอเชีย ซึ่งจากการหารือโรดแมพของกรุงเทพมหานครตามแผนปี 2566 จะเป็นการล้อยุทธศาสตร์ทั้ง 7 ด้าน และมีบางโครงการได้ทำ OKRs ไว้แล้ว ส่วนแผนปี 2567 จะทำ OKRs ใหม่ และ ปี 2568 งบประมาณจะต้องจัดทำใหม่ด้วยการใช้ฐานศูนย์ทั้งหมด

ทั้งนี้การจัดทำงบประมาณแบบ Zero Based Budgeting จะพิจารณางบประมาณใหม่ทุกรายการอย่างละเอียด รวมถึงทบทวนและปรับลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นของกรุงเทพมหานคร เพื่อประสิทธิภาพสูงสุด โดยไม่ได้เพียงแค่ใช้งบประมาณจากปีที่แล้วเป็นฐานเพื่อการจัดสรรงบประมาณใหม่และปรับเปลี่ยนเหมือนที่ผ่านมา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง รูปแบบการจัดสรรงบประมาณ งบประมาณฐานศูนย์ (Zero Based Budgeting) เป็นการจัดสรรงบประมาณจากความจำเป็นของโครงการหรือกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยได้เน้นย้ำถึงการใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด

Planning

“เราอาจไม่ได้เป็น Budgeting Zero Based 100% แต่เราขอเป็นแค่ Enough Zero Based Budgeting ผ่านการใช้แผนงานเดิมโดยไม่ต้องสร้างแผนงานใหม่ หากนโยบายและแผนงานที่กำลังดำเนินการอยู่นั้นมีประสิทธิภาพดีแล้ว เพียงแค่เพิ่มเติมรายละเอียดให้ลึกมากขึ้นเท่านั้น แต่ต้องลงมือทำอย่างจริงจัง นำไปประยุกต์และปรับตัวใช้ให้เหมาะสมตามเหตุการณ์โลกที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน” ดร.เกษรกล่าว

งบประมาณฐานศูนย์ปี 2567

ความคืบหน้าล่าสุดของการจัดทำงบประมาณฐานศูนย์ มาจากการเปิดเผยของนายต่อศักดิ์ โชติมงคล ประธานที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่กล่าวถึงการบริหารจัดการงบประมาณของกรุงเทพมหานคร ว่า สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ตามหลักการบริหารงบประมาณ จะต้องจัดทำงบประมาณสมดุลกับประมาณการรายรับ ซึ่งคาดการณ์จะมีรายรับประมาณ 100,000 ล้านบาท จึงได้ตั้งงบประมาณปี 2567 ไว้ 90,000 ล้านบาท ซึ่งจะเป็นจำนวนมากที่สุดเท่าที่เคยมีการตั้งงบประมาณของกรุงเทพมหานคร โดยที่ผ่านมา งบประมาณสูงสุดของกรุงเทพมหานครเกิดขึ้นในปี 2563 จำนวน 83,000 ล้านบาท อีกทั้งในปี 2567 นี้ จะมีการปรับโยกงบประมาณไปลงที่เขตมากขึ้น และงานยุทธศาสตร์โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานจะเน้นที่การระบายน้ำ เพราะเชื่อว่าจะทำให้แก้ปัญหาน้ำท่วมกรุงเทพมหานครได้ รวมถึงถนน ทางเท้า สะพาน ไฟฟ้าแสงสว่าง ป้ายรถเมล์ ท่าเรือ เน้นเส้นเลือดฝอย

ทั้งหมด นอกจากนี้ ยังจะเน้นงานด้านการศึกษาที่จะจัดระบบการศึกษาใหม่ให้ทั้งการศึกษาและการเรียนรู้ ซึ่งจะได้เห็นความเปลี่ยนแปลงชัดเจน

“เราจะไม่เน้นโครงการใหญ่ที่มีงบผูกพัน เดิมที่มีโครงการที่มีงบผูกพันมากกว่า 30,000 ล้านบาท เป็นปัญหาที่ทำให้ไม่มีงบประมาณเหลือไปใช้ในด้านอื่น ๆ เราก็ได้ปรับลดลงให้มีเฉพาะที่จะทำได้จริง ทำให้เหลืองบประมาณ 10,000 กว่าล้านบาทได้มาเป็นงบลงทุนด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ในการจัดทำงบประมาณปี 2567 จะเป็นครั้งแรกที่ใช้กระบวนการจัดทำงบประมาณฐานศูนย์ Zero Based Budgeting และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน คือ คิดจากความต้องการของประชาชน หรือปัญหาที่ต้องแก้ไข ไม่คิดแบบบริบททดแทนแบบเดิม” นายต่อศักดิ์กล่าว

สรุปจุดสำคัญของ Zero Based Budgeting หรือ งบประมาณฐานศูนย์ คือ การจัดสรรงบประมาณจากความจำเป็นของโครงการ หรือกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ มาวางระบบจัดสรรงบประมาณเพื่อปรับใช้ให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนนโยบายของกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามเป้าหมาย ด้วยการใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และเป็นการบริหารงบประมาณที่สอดคล้องรองรับเป้าหมายและนโยบายทั้ง 214 เรื่อง ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และยังเป็นโอกาสให้ได้ทบทวนและสร้างโครงการใหม่ๆ ที่ได้ผลตรงตามจุดประสงค์มากกว่าเดิม

ย่านภาพกรุงเทพบมหานคร ศูนย์กลาง ธุรกิจ-การลงทุน

“

กทม. มี CBD คลายแห่ง มีทีมบริหาร ที่ดำเนินการจริงจังต่อเนื่อง ย่อมทำให้ กทม. ก้าวสู่ศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศได้อย่างแน่นอน

”

ไม่ว่าจะพิจารณาจากฐานคิดใด ๆ โดยเฉพาะในแง่ภูมิรัฐศาสตร์ ที่ตั้งของกรุงเทพมหานครมีความเหมาะสมในการเป็นศูนย์กลางธุรกิจระดับทวีปและระดับโลกได้อย่างไม่อาจปฏิเสธได้ และภาพของกรุงเทพมหานครเช่นนี้ชัดเจนมากขึ้นตามลำดับ

ปฏิบัติการเศรษฐกิจดี

นโยบาย “สนับสนุนศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศในกรุงเทพมหานคร” เป็นนโยบายด้านเศรษฐกิจดีของนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยระบุว่านโยบายนี้ทำให้คนกรุงเทพมหานคร ได้โอกาสในการเข้าถึงแหล่งงานที่มีรายได้สูงมีศักยภาพในการเติบโตในบริษัทระดับโลก

ทั้งนี้ทีมบริหารของกรุงเทพมหานครจะช่วยสนับสนุนและสร้างแรงดึงดูดให้กรุงเทพมหานครได้เป็นศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศหรือ International Business Center - IBC รวม 5 ด้านคือ

ด้านบุคลากร: ผสานความร่วมมือกับองค์กรอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในการจัดหาบุคลากรที่สมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการขององค์กร เช่น ทักษะภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ทักษะด้านการเงินและการบัญชี

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับชาวต่างชาติในย่านที่มีกิจการ IBC ตั้งอยู่ เช่น ป้ายบอกทางและสิ่งอำนวยความสะดวก 3-4 ภาษาตามพื้นที่ เช่น ไทย อังกฤษ จีน และญี่ปุ่น เป็นต้น

ด้านเทคโนโลยี: ร่วมมือกับบริษัทเอกชนและผู้ให้บริการโทรคมนาคมในการยกระดับขีดความสามารถของระบบอินเทอร์เน็ต เช่น ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับเทคโนโลยี 5G

ด้านการบริการและการติดต่อราชการ: มอบหมายให้ศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการคลังและการลงทุน กรุงเทพมหานคร เป็นตัวแทนในการดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับบริษัทเหล่านี้ในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐโดยเฉพาะธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับกรุงเทพมหานคร

ด้านการโปรโมตและสร้างการรับรู้: ร่วมมือกับสถานทูตและหอการค้าต่างประเทศเพื่อนำเสนอสิทธิประโยชน์ของเมืองให้กับบริษัทต่างชาติได้รับรู้ถึงการมีอยู่ของสิทธิประโยชน์อันเป็นข้อดีของกรุงเทพมหานคร

ธุรกิจหรือกิจการที่เป็น IBC

เพื่อเข้าใจเรื่องการเป็นศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศในกรุงเทพมหานครอย่างต่อเนื่อง สามารถดูได้จากกรอบอธิบายและยกตัวอย่างกิจการประเภท 7.34 กิจการศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ International Business Center ในข้อข่ายธุรกิจ 12 ขอบข่าย โดย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment - BOI) ดังนี้

1. การบริหารงานทั่วไป การวางแผนทางธุรกิจ และการประสานงานทางธุรกิจ
2. การจัดหาวัตถุดิบและชิ้นส่วน
3. การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์
4. การสนับสนุนด้านเทคนิค
5. การส่งเสริมด้านการตลาดและการขาย (ไม่รวมการโฆษณา)
6. การบริหารด้านงานบุคคลและการฝึกอบรม (ไม่รวมการจ้างงานแทนหรือจ่ายเงินเดือนแทนบริษัทในเครือและในกลุ่ม และให้พนักงานไปทำงานในบริษัทในเครือและในกลุ่ม)
7. การให้คำปรึกษาด้านการเงิน
8. การวิเคราะห์และวิจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน
9. การจัดการและควบคุมสินเชื่อ
10. การให้บริการด้านการบริหารเงินของศูนย์บริหารเงิน (Treasury Center)
11. กิจการการค้าระหว่างประเทศ (การจัดซื้อสินค้าชิ้นส่วน และวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยหากเป็นการขายในประเทศ จะต้องเป็นการค้าส่งเท่านั้น ห้ามขายให้ End-User)

12. การให้กู้ยืมเงินแก่วิสาหกิจในเครือ ในลักษณะที่ไม่เข้าข่ายการประกอบธุรกิจการให้บริการด้านการบริหารเงินของศูนย์บริหารเงิน (Treasury Center) และสามารถดำเนินการได้ภายใต้กฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (โดยกิจการที่กู้ยืมเงินจะต้องนำไปใช้เพื่อการค้า หรือการลงทุนในประเทศไทย หรือประเทศดังกล่าวเท่านั้น)

ทั้งนี้ BOI มีข้อกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติม ดังนี้

1) บริษัทที่ประกอบธุรกิจ IBC และบริษัทในเครือและในกลุ่มจะต้องมีการถือหุ้นระหว่างกันทางตรงหรือทางอ้อมไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของทุนทั้งหมด หรือมีอำนาจควบคุมกิจการหรือกำกับดูแลการดำเนินงานและการบริหารงาน

2) จะต้องมีการให้บริการบริษัทในเครือหรือในกลุ่มต่างประเทศอย่างน้อย 1 ประเทศ หากมีการให้บริการบริษัทในเครือหรือในกลุ่มในต่างประเทศแล้ว จะสามารถให้บริการบริษัทในเครือหรือในกลุ่มในประเทศไทยร่วมด้วยได้ แต่จะไม่สามารถให้บริการบริษัทในเครือหรือในกลุ่มในประเทศไทยอย่างเดียวได้

3) สามารถแก้ไขโครงการเพื่อเพิ่มขอบข่ายธุรกิจหลังจากเปิดดำเนินการแล้วได้

ข้อกำหนดกิจการ IBC - กรมสรรพากร

ส่วนทางกรมสรรพากรยังได้กำหนดนิยามของบริษัทที่จัดตั้งเป็นศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ หรือ International Business Center (IBC) ไว้คือ บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยเพื่อประกอบกิจการให้บริการด้านบริหาร ให้บริการด้านเทคนิค ให้บริการสนับสนุน หรือให้บริการด้านการบริหารเงินแก่วิสาหกิจในเครือหรือประกอบกิจการการค้าระหว่างประเทศ โดยได้รับอนุมัติจากกรมสรรพากร โดยกิจการ IBC มีลักษณะดังนี้

1. ให้บริการด้านบริหาร ด้านเทคนิค และสนับสนุน เช่น การบริหารงานทั่วไป การวางแผนทางธุรกิจและการประสานงานทางธุรกิจ การจัดหาวัตถุดิบและชิ้นส่วน การวิจัยและพัฒนา

ผลิตภัณฑ์ การสนับสนุนด้านเทคนิค การส่งเสริมด้านการตลาด และการขาย การบริหารงานด้านบุคลากรและการฝึกอบรม การให้คำปรึกษาด้านการเงิน การวิเคราะห์และวิจัยด้านเศรษฐกิจ และการลงทุน การจัดการและควบคุมสินเชื่อ การให้บริการสนับสนุนอื่น ๆ ตามที่อธิบดี (กรมสรรพากร) ประกาศกำหนด

2. ให้บริการด้านการบริหารเงิน ประกอบด้วย การบริหารเงินของศูนย์บริหารเงินซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน การกู้ยืมและให้กู้ยืมเงินบาทของศูนย์บริหารเงินซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

3. ให้บริการสำหรับสินค้าที่จัดซื้อและขาย ประกอบด้วย การจัดหาสินค้า การเก็บรักษาสินค้าระหว่างรอการส่งมอบ การจัดทำหีบห่อและบรรจุภัณฑ์ การขนส่งสินค้า การประกันภัยสินค้า การให้คำปรึกษาแนะนำและบริการด้านเทคนิคและฝึกอบรมเกี่ยวกับสินค้า การให้บริการอื่น ๆ ตามที่อธิบดี (กรมสรรพากร) ประกาศกำหนด

กรุงเทพมหานครประสานมือภาคเอกชน

การขับเคลื่อนให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศตามนโยบายที่ประกาศไว้ ได้เริ่มต้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2565 โดยนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานการประชุมคณะผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 22/2565 ณ ห้องประชุมชั้น 19 อาคารธานีนพรัตน์ ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ดินแดง โดยมีคณะผู้บริหารกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนกรุงเทพมหานคร (กรอ. กทม.) ที่ประกอบด้วยผู้แทนจากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย ร่วมและผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม

นายชัชชาติ กล่าวว่า กรุงเทพมหานครได้มีการดำเนินการคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน กรุงเทพมหานคร (กรอ.กทม.)

เพื่อสร้างกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับทุกคน โดยอาศัยกลไกในการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ประสานความร่วมมือในการทำงานแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ พร้อมสนับสนุนขับเคลื่อนให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองแห่ง ศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศในอนาคต และเป็นการขับเคลื่อน ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายภายใต้มิติเศรษฐกิจดี ซึ่งกรุงเทพมหานคร ได้ร่วมกับ 3 หน่วยงาน ได้แก่ หอการค้าไทยและสภาหอการค้า แห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคม ธนากรไทย ซึ่งได้มีการประชุมครั้งแรกกันไปแล้ว มีความคืบหน้า หลายอย่าง

การทำงานร่วมกันระหว่างกรุงเทพมหานครกับ กรอ.กทผ. ย่อมทำให้มีพลังในการขับเคลื่อนให้กรุงเทพมหานครเป็น ศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศโดดเด่นมากขึ้น

IBC กับ CBD/ความพร้อมของกรุงเทพมหานคร

ความพร้อมที่เด่นชัดของกรุงเทพมหานคร ในการเป็น ศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ (IBC) พิจารณาได้จากการมีพื้นที่ CBD (Central Business District) ที่มากพอ ทั้งนี้พื้นที่ CBD คือ ย่านศูนย์กลางของเมืองที่มีกิจกรรมขับเคลื่อนทางธุรกิจขนาดใหญ่ เป็นศูนย์กลางของแหล่งงาน กิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ ของเมืองหรือประเทศนั้น ๆ รวมทั้งเป็นทำเลธุรกิจด้านที่พัก ที่อยู่อาศัย อสังหาริมทรัพย์ และเครือข่ายคมนาคม ที่ให้บริการ สมบูรณ์พร้อม

ตรงนี้ดูข้อมูลจากบริษัทที่ปรึกษาด้านอสังหาริมทรัพย์ ระดับสากล หรือ CBRE ที่ได้จำแนกย่านศูนย์กลางธุรกิจของ กรุงเทพมหานคร หรือ CBD ของกรุงเทพมหานคร ไว้ดังนี้

1. Core Central Business District (Core CBD) ได้แก่ พื้นที่ย่าน บางรัก-สาทร ไปจนถึง ปทุมวัน-ราชเทวี เป็นพื้นที่ ย่านศูนย์กลางเศรษฐกิจต่าง ๆ เป็นศูนย์รวมอาคารสำนักงาน และแหล่งกระจุกตัวของศูนย์การค้าสำคัญ ๆ ของกรุงเทพมหานคร บางครั้งเรียกว่า “พื้นที่ไข่แดง”

2. Outer CBD/Extended Business District ได้แก่ พื้นที่ พระรามที่ 4 - อโศกมนตรี - สุขุมวิท - ทองหล่อ/เอกมัย ปัจจัยสำคัญอย่างโครงข่ายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนทั้ง BTS และ MRT ก็มีมีส่วนช่วยให้พื้นที่ธุรกิจขยายวงกว้างออกไปมากยิ่งขึ้น โดยพื้นที่ใกล้เคียงที่มีการกระจุกตัวของสำนักงานและ ห้างสรรพสินค้าสำคัญ ๆ รองลงมา

3. New Central Business District (New CBD) ได้แก่ พื้นที่ อโศก - พระราม 9 - รัชดาฯ - ห้วยขวาง พื้นที่นี้เริ่มเติบโต เป็นย่านเศรษฐกิจใหม่ ด้วยปัจจัยหลักอย่าง เช่น กำลัง จะเป็นจุดตัดโครงข่ายรถไฟฟ้าสายใหม่ในอนาคต อย่างย่าน ถนนรัชดาภิเษกตะวันออก และแยกพระราม 9

4. North Central Business District (North CBD) ได้แก่ พื้นที่ ห้าแยกลาดพร้าว - สถานีกลางบางซื่อ ย่านรอบสถานีกลาง บางซื่อ ซึ่งทางภาครัฐวางโครงการว่าจะยกระดับให้เป็นศูนย์กลาง การคมนาคมทางรางหลักของประเทศโดยกินพื้นที่รอบสถานีกลาง บางซื่อ และบริเวณห้าแยกลาดพร้าวอีกด้วย

และ 5. East Center ได้แก่พื้นที่ บางนา - สุขุมวิทตอนล่าง ย่านบางนา แนวถนนบางนา-ตราด บริเวณสี่แยกบางนาจนถึง แยกต่างระดับถนนศรีนครินทร์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางธุรกิจสำคัญ นอกจากนี้ยังมีโครงการ Mixed-Use Mega Project อย่าง Bangkok Mall ซึ่งต่อไปจะกลายเป็นแม่เหล็กสำคัญของทำเลนี้ อีกด้วย

จากความพร้อมของพื้นที่ CBD ในกรุงเทพมหานคร ความพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่าง BOI และ กรมสรรพากร รวมทั้งการประกาศนโยบาย IBC และดำเนินการ ของฝ่ายบริหารกรุงเทพมหานครอย่างจริงจังต่อเนื่อง ล้วนเป็น องค์ประกอบสำคัญที่จะกระตุ้นให้กรุงเทพมหานครก้าวสู่ การเป็นศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศได้อย่างแน่นอน

มูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัล ไทยตั้งเป้า 30% ของ GDP ภายในปี 2573

สหรัฐอเมริกาและจีน คือ 2 ประเทศที่มีจำนวนผู้เล่นในเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) มากที่สุดในโลก เมื่อดูจากมูลค่าเงินทุนและการขับเคลื่อนด้วยดิจิทัลเทคโนโลยี โดยมีแพลตฟอร์มดิจิทัลจาก 2 ประเทศนี้ รวมกันแล้วคิดเป็นประมาณ 90% ของมูลค่าตลาดซึ่งถือว่าใหญ่ที่สุดในโลก

แต่ถ้าถามถึงประเทศหรือภูมิภาคที่มีอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจดิจิทัลที่เร็วที่สุดในโลก ก็ไม่ต้องมองหาที่ไหนไกล เพราะคืออาเซียน ซึ่งไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกนี้เอง

World Economic Forum (WEF) เปิดเผยว่า อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีการเติบโตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเร็วที่สุดในโลก โดยมีจำนวนผู้ใช้เพิ่มขึ้นมากกว่า 125,000 รายทุกวัน จน WEF ประเมินว่าเศรษฐกิจดิจิทัลของอาเซียน จะเติบโตอย่างมีนัยสำคัญ โดยจะเพิ่มมูลค่าประมาณ 1 ล้านล้านดอลลาร์ให้กับ GDP ของภูมิภาคอาเซียนในอีก 10 ปีข้างหน้า

ขณะที่อาเซียนก็มีการวางมาตรการและกรอบนโยบายสำคัญที่สนับสนุนเศรษฐกิจดิจิทัลร่วมด้วย อาทิ แผนงานของประเทศไทยอย่าง AEC Blueprint 2025, Masterplan on ASEAN Connectivity 2025 และ e-ASEAN Framework Agreement ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นส่วนสำคัญในการจัดการกับอุปสรรคต่าง ๆ และทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของภูมิภาคเติบโตตามเป้าหมาย

ปัจจุบัน สถิติจากเว็บไซต์ Statista ซึ่งจัดอันดับประเทศที่มีความสามารถทางการแข่งขันด้านดิจิทัลระดับโลกของปี 2022 มีเพียงสิงคโปร์ประเทศเดียวที่ติด Top 5 ของโลกที่มีมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลต่อจีดีพีสูงสุด ที่เหลือคือสหรัฐอเมริกาและอีก 3 ประเทศในยุโรป โดยสิงคโปร์ยังเป็นประเทศที่จัดเป็นผู้นำระดับโลกด้านเทคโนโลยี จากที่มีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา จนมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ดิจิทัลที่มีนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องด้วย

ในช่วงต้นปี 2566 ที่ผ่านมา ข้อมูลของธนาคารโลก เปิดเผยว่า เศรษฐกิจดิจิทัลมีส่วนมากกว่า 15% ของ GDP โลก และเติบโตเร็วกว่า GDP ของโลกจริงถึง 2.5 เท่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ขณะที่ Deemah AlYahya เลขาธิการองค์การความร่วมมือทางดิจิทัล (Digital Cooperation Organization : DCO) คาดว่าเศรษฐกิจดิจิทัลจะเติบโตมีส่วน 30% ของ GDP โลก และสร้างงาน 30 ล้านตำแหน่งภายในปี 2573

การวัดเศรษฐกิจดิจิทัล จะรวบรวมมูลค่าที่เกิดจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการผลิต การกระจาย และการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ เป็นส่วนสำคัญของการคำนวณ GDP อาทิ การใช้อินเทอร์เน็ต อุปกรณ์เคลื่อนที่ และแอปพลิเคชันซอฟต์แวร์ ฯลฯ สัดส่วนของ GDP จึงแตกต่างกันตามแต่ละประเทศ รวมถึงความแม่นยำในการวัดผล คือยังมีการใช้งานที่ตรวจวัดได้ยาก ก็ยังมีความแม่นยำสูง ซึ่งในภาพรวมที่เห็นได้ชัดโดยไม่ต้องผ่านการวิเคราะห์ก็คือจะพบว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกชนิดไม่ต้องคาดเดา

เป้าหมายการปรับระดับเศรษฐกิจดิจิทัลของไทย

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566 - 2570 ระบุไว้ชัดเจนว่า ประเทศไทยจะเน้นการผลักดัน

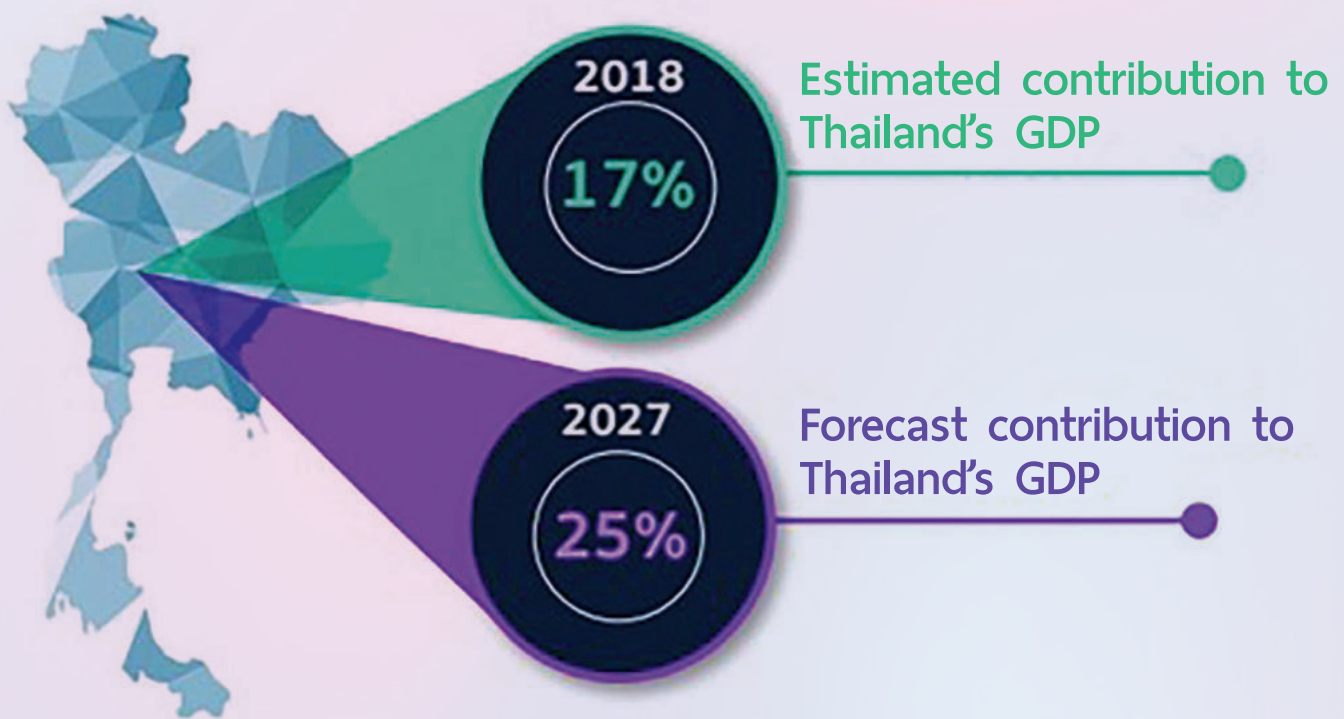
มูลค่าทางเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อเพิ่มรายได้ประชาชาติต่อหัวขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่า 8,800 ดอลลาร์สหรัฐ และมีสัดส่วนมูลค่าของเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้นเป็น 30% ของ GDP รวมทั้งจะต้องมีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล โดยวัดจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของ IMD (Digital Competitiveness Ranking by International Institute for Management Development) ประเทศไทยจะต้องได้รับการจัดอันดับไม่น้อยกว่าอันดับที่ 30

โดยในปีที่ผ่านมา อันดับของประเทศไทยตกลง 5 อันดับมาอยู่ที่ 33 จากจำนวน 63 ประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทางดิจิทัลโลกของ IMD ประจำปี 2565

เป้าหมายสัดส่วนเศรษฐกิจดิจิทัลต่อ GDP ของไทย นับว่าใกล้เคียงกับที่องค์การความร่วมมือทางดิจิทัล (DCO) ที่คาดว่าจะ เศรษฐกิจดิจิทัลของไทยจะมีสัดส่วน 30% ต่อ GDP ภายในปี 2573 โดยจะมาจากอเมริกาเป็นหลัก และคาดว่าจะมีมูลค่าถึง 35 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2568 และภายในปี 2573 จะมีมูลค่าเพิ่มเป็น 65 พันล้านเหรียญสหรัฐ

ขณะที่ปี 2564 เศรษฐกิจดิจิทัลหรือมูลค่าจากธุรกิจดิจิทัลของไทย มีมูลค่ารวมอยู่ที่ 21 พันล้านเหรียญสหรัฐ

Digital Contribution

ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ บีโอไอ คาดการณ์ว่าภายในปี 2570 (2027) ไทยจะมีสัดส่วนมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลต่อ GDP อยู่ที่ 25% โดยเป็นผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ประชากรเมืองที่เพิ่มขึ้น จำนวนผู้ใช้

โทรศัพท์มือถือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต และผู้ใช้งานโซเชียลมีเดีย ที่ล้วนปรับตัวเพิ่มขึ้น รวมถึงมีการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้น ในหลายด้านเช่น Software Internet of Things E-Payment E-Commerce Digital Content etc.

DIGITAL

Thailand's Digital Market Landscape

 25% The Digital Economy is expected to contribute 25% to Thailand's GDP by 2027.

Investment Opportunities for the Digital Industry

ที่มา: สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ) (ETDA) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงานส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) (BOI)

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะประเมินจากมุมไหน เศรษฐกิจดิจิทัลของไทย ในสายตาของทุกภาคส่วน ทุกหน่วยงาน ต่างก็คาดหวังและเชื่อว่าอยู่ในช่วงพัฒนาและเป็นขาขึ้นที่มีมูลค่าเพิ่มและมีสัดส่วนที่สำคัญต่อจีดีพีของประเทศอย่างแท้จริง ดังเช่นการคาดการณ์จำนวนประชากรเมืองจะเพิ่มขึ้นเป็น 53% ของประชากรทั้งหมด การมีผู้ใช้มือถือเพิ่มเป็น 67% ของประชากรหรือ 46 ล้านราย มีใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มเป็น 82% ของประชากรหรือ 57 ล้าน และผู้ใช้โซเชียลมีเดียเพิ่มเป็น 74% หรือ 51 ล้านบัญชี เป็นต้น

* ที่มา : แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570 และ แผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2566-2570

4 ยุทธศาสตร์วิวัฒนาการเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศไทย

1. พัฒนากลไกและสนับสนุนการใช้โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและระบบนิเวศที่จำเป็น เพื่อให้การทำธุรกรรมฯ สร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม
2. พัฒนากลไกและสนับสนุนการใช้มาตรฐานและหลักเกณฑ์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและอำนวยความสะดวกในการทำธุรกรรมฯ ภายใต้การกำกับดูแลที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและความเท่าเทียม
3. ผลักดันให้เกิดการใช้งานระบบการบริการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ
4. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างมั่นคงปลอดภัย และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การวัดมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลของไทย
(Digital Contributed to GDP)

ประเทศไทยจะวัดผลจากการดำเนินการ
ประมวลผล 3 ด้าน ได้แก่

หนึ่ง - ด้านการผลิต คือ วิธีการ
คำนวณหามูลค่าเพิ่มที่เกิดจากกิจกรรม
การผลิตสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้น
ในขอบเขตเศรษฐกิจดิจิทัล

สอง - ด้านรายจ่าย คือ
การคำนวณมูลค่าการใช้จ่าย
ขั้นสุดท้ายในระบบเศรษฐกิจ
ในขอบเขตเศรษฐกิจดิจิทัล
ประกอบด้วยรายจ่ายขั้นสุดท้าย
เพื่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน
รายจ่ายขั้นสุดท้ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล และการลงทุน
ถาวรหรือการสะสมทุนถาวร การส่งออกและการนำเข้าสินค้า
และบริการ

สาม - ด้านรายได้ คือ การคำนวณ
รายได้ผลตอบแทนปัจจัยการผลิต
ขั้นปฐม ได้แก่ ค่าตอบแทนแรงงาน
ส่วนเกินจากการประกอบการ
Mixed income* ค่าเสื่อมราคา
และภาษีการผลิตสุทธิ
*หมายถึง รายได้ของธุรกิจส่วนบุคคล
(โดยนิยามของระบบบัญชีประชาชาติ
หมายถึง การผลิตที่ไม่สามารถแยก
ค่าแรงงานของตนเองกับผลกำไร
จากการประกอบการออกจากกันได้)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

Reverse Mortgage

เปลี่ยนบ้าน
เป็นเบี้ยยังชีพหลังเกษียณ

ยุคนี้ผู้สูงวัยมีความหลากหลายทั้งด้านฐานะความเป็นอยู่ และสุขภาพอนามัย ซึ่งล้วนมีผลต่อการจัดการทรัพย์สินในช่วงวัยเกษียณ ส่งผลให้เกิดผลิตภัณฑ์ด้านการเงินการธนาคารที่หลากหลายขึ้น เพื่อให้เหมาะกับลักษณะของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป มีแม้กระทั่งการให้บริการ “สินเชื่อย้อนกลับ” หรือ “Reverse Mortgage” ซึ่งการให้บริการในไทยเรียกให้เข้าใจง่าย ตรงกับประเภททรัพย์สินที่นำมาใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมสำหรับผู้สูงอายุว่า “สินเชื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ”

ทำไมเรียกสินเชื่อย้อนกลับ (Reverse Mortgage)

เหตุผลที่อธิบายให้เข้าใจง่ายที่สุด ก็เพราะสินเชื่อประเภทนี้ แตกต่างจากสินเชื่อเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัยที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคย เพราะแทนที่จะเป็นการขอสินเชื่อเมื่อต้องการจะซื้อบ้าน

แต่กลับตาลปัตร เพราะเป็นการนำบ้านที่ตนมีอยู่โดยปลอดภาระแล้วไปจำนองกับธนาคารแทน เพื่อขอรับเงินสำหรับใช้จ่ายรายเดือนตามระยะเวลาที่กำหนด

ถ้าถามว่าทำไมไม่ขายไปเลย ก็เพราะผู้สูงอายุยังมีความจำเป็นต้องมีที่อยู่อาศัยในช่วงชีวิตที่เหลือ และถือเป็นการพึ่งพาทรัพย์สินที่ตนหาหรือสะสมมาด้วยตัวเอง มาช่วยเหลือเพื่อการใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ของตัวเอง เรียกว่าเป็นสินเชื่อเพื่อการยังชีพ เป็นการแก้ปัญหาสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้หลังหยุดทำงาน หรือถูกเลิกจ้างแล้ว ที่เป็นกลุ่มที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของสังคมไทยปัจจุบัน

การเกิดขึ้นของผลิตภัณฑ์ทางการเงินในรูปแบบใหม่ ที่เป็นการให้สินเชื่อบ้านสำหรับผู้สูงอายุ จึงเป็นเครื่องมือสำหรับช่วยเหลือผู้สูงอายุในสังคมไทยที่สามารถตอบสนองนโยบาย

ของภาครัฐ ในการส่งเสริมสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุด้วยการพึ่งพาตัวเอง จากการแปลงที่อยู่อาศัยที่ตนสร้างหรือสะสมมา ให้สามารถกลับมาเป็นเงินทุนสำหรับการใช้ชีวิตที่เหลือ หลังเกษียณจากการทำงาน ทำให้ผู้สูงอายุมีค่าใช้จ่ายเพียงพอ ในการใช้ชีวิตโดยไม่จำเป็นต้องขายบ้านจนไม่มีที่อยู่อาศัย ซึ่งไม่เพียงพึ่งพาตัวเองได้แล้ว ยังถือว่าไม่เป็นภาระให้ลูกหลานได้ในระดับหนึ่งด้วย

สินเชื่อกับความเสี่ยงทั้งคู่ให้กู้และผู้กู้

อย่างไรก็ตาม Reverse Mortgage ก็ไม่ต่างจากสินเชื่อทั่วไป ที่ธนาคารผู้ให้กู้และผู้กู้ ต่างก็ได้ประโยชน์จากการกู้ ในอีกมุมหนึ่งต่างก็ต้องมีความเสี่ยงด้วยกันทั้งคู่ ตัวอย่างเช่น ความเสี่ยงของผู้กู้คือผู้สูงอายุ หนีไม่พ้นเรื่องของภาวะผันผวนของดอกเบี้ยเช่นเงินกู้อื่น ๆ หากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มสูงขึ้นก็จะส่งผลให้ผู้สูงอายุหรือผู้กู้มีเงินยังชีพรายเดือนที่ลดลงกว่าเดิม จากที่คำนวณไว้ตอนทำสัญญาผู้กู้ตามไปด้วย และถ้าผู้กู้อายุยืน อยู่จนครบอายุสัญญา ก็มีความเป็นไปได้ว่าอาจจะไม่มีเงินเหลือ ไม่พอใช้จ่ายในช่วงชีวิตที่เหลืออยู่ได้

ขณะที่ธนาคารผู้ให้กู้ ก็มีความเสี่ยงจากมูลค่าการขายสุทธิของทรัพย์สินในอนาคต อาจจะไม่เพียงพอต่อการชำระเงินกู้หลัก หักค่าใช้จ่ายแล้วก็ยังได้เช่นกัน

ดังนั้น สินเชื่อย้อนกลับ หรือ สินเชื่อบ้านสำหรับผู้สูงอายุ ที่ธนาคารผู้ให้บริการนำมาใช้ ส่วนใหญ่จึงมีเพดานอนุมัติเงินกู้ จากมูลค่าบ้านตามราคาประเมินไม่เกิน 50 - 70% ซึ่งน้อยกว่า การให้สินเชื่อสำหรับการกู้ซื้อบ้านค่อนข้างมาก ตามความเสี่ยงที่ หากธนาคารต้องรับจำนองจากผู้สูงอายุที่มีอายุมาก ไปจนถึง ความเสี่ยงในการนำบ้านไปขายทอดตลาดที่อาจจะมีความยุ่งยาก เกิดขึ้นในอนาคต

กู้ได้แต่ไม่ได้เงินก้อน

จุดนี้เอง ที่เป็นที่มาของชื่อ Reverse Mortgage เพราะ เมื่อได้เงินกู้ตามอัตราส่วนที่ประเมินของมูลค่าบ้านแล้ว แทนที่ธนาคารจะนำเงินทั้งหมดจ่ายให้เจ้าของบ้าน แบบการซื้อ หรือจำนองบ้านทั่วไป แล้วให้ผู้กู้ชำระให้ธนาคารเป็นรายเดือน สำหรับสินเชื่อย้อนกลับ ธนาคารจะจ่ายเงินกู้ให้กับผู้กู้เป็นรายเดือน หรือ รายปีตามเงื่อนไขที่ตกลงกัน สรุปก็คือ “แทนที่ผู้กู้จะเป็นคนส่งเงินให้ธนาคาร แต่ธนาคารจะเป็นคนส่งเงินกู้ให้แทน” ทรัพย์สินที่สะสมมา จึงกลายเป็นเครื่องมือช่วยให้ ผู้สูงอายุ ยังเหมือนมีรายได้ประจำในยามเกษียณ โดยการนำทรัพย์สินที่มี มาแปลงเป็นเงินทุนกลับมาใช้จ่าย แต่ที่สำคัญต้องระลึกไว้ด้วยว่า

รายได้ที่ได้มานั้นมีดอกเบี้ยด้วย ไม่เหมือนเงินเดือนที่เคยได้รับ ในแต่ละเดือนในช่วงทำงาน

ข้อมูลจากธนาคารไทยพาณิชย์ ซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับ Reverse Mortgage ไว้ในเว็บไซต์ของธนาคาร บอกเล่าถึงที่มาของ Reverse Mortgage ว่า เริ่มต้นมีให้บริการในสหรัฐอเมริกา เมื่อ พ.ศ. 2531 จากการที่รัฐบาลสหรัฐฯ เห็นว่ามีผู้สูงอายุจำนวนมาก เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยแต่ไม่มีรายได้ในการใช้จ่ายเลี้ยงชีพ สำหรับชีวิตที่เหลืออยู่หลังเกษียณจากงานประจำ จึงเกิดความคิด ให้มีการนำทรัพย์สินที่เป็นบ้านอยู่อาศัยมาเป็นหลักประกันเงินกู้ จากสถาบันการเงิน แล้วสถาบันการเงินก็จ่ายเงินให้ผู้กู้เป็นรายเดือน

เมื่อผู้กู้เสียชีวิตลง สถาบันการเงินจะให้สิทธิทายาท เป็นผู้ไถ่ถอนก่อนเป็นลำดับแรก ถ้าไม่มีผู้ไถ่ถอน จึงจะนำบ้าน ที่เป็นหลักประกันออกขายทอดตลาด หากมูลค่าที่ขายได้สูงกว่า วงเงินสินเชื่อที่ใช้ไปแล้ว ส่วนต่างก็จะมอบให้เป็นมรดกแก่ทายาท ของผู้กู้ต่อไป แต่ถ้ามูลค่าที่ขายได้ต่ำกว่าวงเงินสินเชื่อที่ใช้ไปแล้ว สถาบันการเงินก็ไม่ต้องแบกรับภาระมากเกินไป ซึ่งจากวงเงินที่ให้ผู้ กู้คำนวณเพื่อความเสี่ยงให้สถาบันการเงินมาแล้วระดับหนึ่ง และยังมีการทำประกันส่วนต่างระหว่างมูลหนี้กับมูลค่าที่อยู่อาศัย ไว้อีกด้วย

สำหรับข้อสงสัยว่า ทำไมธนาคารไม่ให้เงินกู้เต็ม 100% ของมูลค่าตามราคาประเมิน ก็คงจะได้คำตอบแล้วจากภาระ ที่ธนาคารผู้ปล่อยกู้จะต้องแบกรับหลังผู้กู้เสียชีวิตดังกล่าว

ใครคือลูกค้าสินเชื่อย้อนกลับ

เมื่อพิจารณาจากเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ผู้ที่จะใช้บริการ Reverse Mortgage โดยมากจึงเป็นผู้สูงอายุ ที่ไม่ได้อยู่ในครอบครัวใหญ่ มีทรัพย์สินเป็นที่ยู่ออาศัยที่ปลอดภาระแล้ว ไม่มีรายได้ประจำเช่นเงินบำนาญเหมือนพวกข้าราชการ มีความต้องการกระแสเงินสดในการเลี้ยงดูตนเอง และไม่ได้มีความประสงค์ที่จะยกบ้านที่ยู่ออาศัยให้ใคร

ในภาพรวมแล้ว เงื่อนไขของการทำ Reverse Mortgage โดยทั่วไปจึงมักอยู่ในขอบข่ายใกล้เคียงดังนี้

1. อายุผู้กู้ ส่วนมากมักจะมีการกำหนดอายุขั้นต่ำโดยเริ่มที่อายุ 60 ปีขึ้นไป เช่น เกาหลีใต้ 60 ปี สหรัฐอเมริกา 62 ปี ส่วนประเทศแคนาดากำหนดไว้ที่ 55 ปี โดยหากมีคู่สมรสอายุของคู่สมรสก็ต้องอยู่ในเกณฑ์เดียวกัน
2. ทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันต้องเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กู้ หรือผู้ร่วม และปลอดภาระจำนอง โดยผู้กู้ต้องอยู่อาศัยไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่กำหนด
3. ผู้กู้ต้องสามารถชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้เป็นหลักประกัน เช่น ค่าส่วนกลาง

ค่าเบี้ยประกันภัย ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งหากสถาบันการเงินประเมินแล้ว ผู้กู้อาจไม่มีเงินจ่ายค่าใช้จ่ายเหล่านี้ได้ในอนาคต สถาบันการเงินสามารถกันเงินที่ได้จากการกู้เอาไว้อำจ่ายค่าใช้จ่ายเหล่านี้ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้กู้ได้รับเงินต่องวดน้อยลง

4. เมื่อทำสัญญาแล้วผู้กู้จะยังเป็นผู้ครอบครองกรรมสิทธิ์บ้านและอยู่อาศัยในบ้านได้จนกว่าจะเสียชีวิต

อย่างไรก็ตาม เพื่ออนาคตหลังเกษียณที่มั่นคง ก่อนถึงวันที่จะเป็นผู้สูงอายุ ทุกคนควรวางแผนการเงินให้ดี เพื่อปราศจากความกังวลสำหรับการใช้ชีวิตในบ้านปลายอย่างปลอดภาระโดยสิ้นเชิง น่าจะเป็นทางเลือกที่ดีและเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ในการดำรงชีวิตหลังเกษียณแน่ ๆ

แต่หากชีวิตไม่ได้เป็นดังหวัง Reverse Mortgage ก็จะเป็นตัวช่วยหลังเกษียณจากงานสำหรับผู้มีบ้านเป็นของตนเอง ใช้ชีวิตในวัยเกษียณอย่างมีความสุข และไม่เป็นการแบ่ถูกลานอย่างแน่นอน

“ร.ออมสิน” vs “รอส.” 2 แบงก์รัฐ เปิดบริการ Reverse mortgage แล้ว

ธนาคารออมสิน เป็นธนาคารแรกที่ให้บริการสินเชื่อ Reverse Mortgage ของไทย และในเวลาไม่นาน **ธนาคารอาคารสงเคราะห์** ก็เปิดให้บริการสินเชื่อ Reverse Mortgage เช่นกัน โดยทั้ง 2 ธนาคาร มีวงเงินกู้สูงสุด 10 ล้านบาท โดยมีรายละเอียดและเงื่อนไขการให้กู้สินเชื่อประเภทนี้ คล้ายคลึงกัน ดังนี้

- เป็นบุคคลธรรมดา สัญชาติไทย อายุ 60-80 ปี (รอส. ให้ถึง 85 ปี) และยังเป็นผู้มีความสามารถ (หมายถึงไม่เป็นผู้ไร้ความสามารถตามกฎหมาย)
- ไม่เป็นผู้กู้ร่วม ยกเว้นกับคู่สมรสจดทะเบียนที่ต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้กู้ แต่มีอายุตั้งแต่ 55-80 ปี (รอส. ให้ถึง 85 ปี)
- จำนวนเงินให้กู้ หมายถึง เงินต้นรวมดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (ค่าเบี้ยประกันอัคคีภัย ค่าจดจำนอง และค่าใช้จ่ายส่วนกลาง)
- หลักประกันที่รับต้องปลอดภาระหนี้และเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กู้หรือคู่สมรสเท่านั้น ได้แก่ ที่ดินพร้อมอาคาร หรือห้องชุด
- ธนาคารจะจ่ายเงินกู้เป็นรายเดือน โดยจ่ายงวดแรก 10% ของวงเงินกู้

- ระยะเวลาจ่ายเงินกู้สูงสุด 25 ปี คิดจากอายุ 85 ปี - อายุผู้กู้ หรืออายุผู้กู้ที่ร่วมน้อยกว่า (กรณีมีผู้กู้ร่วม) เช่น ผู้กู้อายุ 65 ปี ผู้กู้ร่วมอายุ 60 ปี ก็จะสามารถกู้ได้สูงสุด 25 ปี เป็นต้น

- ผู้กู้สามารถขอเบิกเงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในวันทำนิติกรรมสัญญาได้ เช่น ค่าจดจำนองและค่าเบี้ยประกันอัคคีภัย โดยต้องเลือกรูปแบบการจ่ายเงินงวดแรกเท่ากับ 10% ของวงเงินกู้

- จำนวนเงินให้กู้ กรณีที่ดินพร้อมอาคาร ถ้าเป็นโครงการจัดสรรตาม พรบ.จัดสรรที่ดิน ให้กู้ได้ไม่เกิน 70% ของราคาประเมิน มีเงื่อนไขว่าทรัพย์สินหลักประกันต้องตั้งอยู่ในอำเภอเมือง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา) เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ถ้าอยู่นอกพื้นที่ดังกล่าวให้กู้ไม่เกิน 60% ของราคาประเมิน กรณีห้องชุดกู้ได้ไม่เกิน 60% ของราคาประเมิน

ข้อสังเกต ผู้กู้จะได้รับสินเชื่อระยะเวลาสูงสุดจนถึงอายุไม่เกิน 85 ปี หากเกินกว่านั้นอาจจะต้องรอการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

ถ้าคิดจะกู้เงินธนาคาร ยุคนี้ต้อง Peer-to-Peer Lending

อะไรนะกู้เงินดิจิทัล!? ยุคนี้คือยุคที่มีฉฉฉฉพร้อมจะจุใจเราผ่านระบบไซเบอร์ หรือแม้แต่โทรเข้าหาพวกเราทุกคนส่งลิงก์ให้โหลด ส่ง SMS ให้กด แล้วอะไรคือการกู้เงินผ่านระบบออนไลน์ จะตอบโจทย์ในสถานการณ์แบบนี้ได้จริงหรือถ้ายังงงและสงสัย เชิญมารู้จักกับนวัตกรรมทางการเงินที่เรียกว่า **Peer-to-Peer Lending** ซึ่งเป็นที่นิยมแล้วทั่วโลก และกำลังมีผู้พัฒนาระบบเพื่อให้บริการในไทยหลายราย เพื่อเจาะตลาดที่จะทำให้ผู้ให้กู้และผู้กู้ มาพบกันโดยตรง เปลี่ยนโลกการกู้เงินจากระบบธนาคารให้เข้าถึงง่าย สะดวก ดอกเบี้ยถูก และรวดเร็ว ชนิดที่ไม่เหมือนเดิม

Peer-to-Peer Lending คืออะไร

ตามคำนิยามของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) อธิบายไว้ว่า Peer-to-Peer Lending Platform (P2P Lending) หรือผู้ให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ที่เป็นตัวกลางสนับสนุนเพื่อให้เกิดการกู้ยืมระหว่างผู้กู้และผู้ให้กู้ ที่ระบบจะจับคู่ระหว่างผู้ที่ต้องการกู้เงินและผู้ที่ต้องการให้กู้ รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการทำสัญญากู้ยืมหรือสินเชื่อ นำส่ง และจ่ายคืนเงินกู้ รวมถึงการติดตามหนี้

โดยสรุปแล้วพูดได้ว่า P2P Lending หมายถึง การกู้ยืมเงินระหว่างบุคคลต่อบุคคล ผ่านระบบออนไลน์ โดยไม่ผ่านตัวกลางหรือธนาคารแบบเดิมนั่นเอง

P2P Lending ถือเป็นอีกทางเลือกของเงินกู้ที่ช่วยให้ประชาชนเข้าถึงได้สะดวกขึ้นด้วยต้นทุนที่เหมาะสมกับความเสี่ยงของผู้กู้ และเพิ่มทางเลือกในการลงทุน โดย ธปท. กำหนดให้

ผู้ประสงค์จะประกอบธุรกิจต้องทดสอบการให้บริการในวงจำกัดภายใต้ Regulatory Sandbox จนประสบความสำเร็จ เพื่อให้มั่นใจว่า มีการบริหารความเสี่ยงและการดูแลผู้ใช้บริการอย่างเหมาะสม จึงจะสามารถยื่นขอใบอนุญาตจากกระทรวงการคลังเพื่อประกอบธุรกิจในวงกว้างต่อไปได้

อธิบายง่าย ๆ ในมุมมองผู้บริโภคคือ P2P Lending คือการกู้เงินรูปแบบใหม่ มีดอกเบี้ยต่ำกว่าธนาคาร อนุมัติเร็วขึ้น โดยเฉพาะการไม่ต้องใช้เอกสารหรือตรวจสอบเครดิตแต่อย่างใด ทำให้ตอบสนองต่อผู้ที่ต้องการกู้เงินได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะผู้มีปัญหาทางการเงินหรือขาดสภาพคล่องชั่วคราวแบบฉับพลัน เช่น ถูกเลิกจ้างหรือถูกให้ออกจากงาน หรือเกิดอุบัติเหตุต้องใช้เงินฉุกเฉินในการรักษาตัวเอง หรือแม้แต่ช่วยผ่อนเบาในการใช้เงินเพื่อซื้อของจำเป็นขึ้นใหญ่อย่างรถยนต์หรือบ้าน จนกลายเป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมสูงมากในต่างประเทศ เพราะทำให้คนที่มีเงิน เช่น เศรษฐีสามารถหาผู้กู้ได้ และผู้กู้ก็หาผู้ให้กู้ได้รวดเร็ว ไม่ต้องกู้เงินผ่านระบบธนาคารแบบเดิมที่มีขั้นตอนและเงื่อนไขมากมาย

ความนิยมนี้นำมาให้เกิดการพัฒนาแพลตฟอร์มให้บริการในประเทศไทย โดยประเทศไทยกำลังจะมีกฎหมายออกมาเพื่อรองรับ P2P Lending ออกมาในอนาคตด้วย ขณะเดียวกันก็มีระบบแพลตฟอร์มผู้ให้บริการที่เข้ามาทดสอบการให้บริการและทยอยได้รับการอนุมัติเพิ่มขึ้นในเมืองไทย

โดยล่าสุดในช่วงไตรมาสแรกของปี 2566 มีรายชื่อผู้ให้บริการระบบ P2P Lending Platform ที่ทดสอบภายใต้ Regulatory Sandbox ที่อยู่ในขั้นตอนต่าง ๆ ดังตารางต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	วันที่ได้รับอนุมัติเข้าทดสอบ	สถานะของการทดสอบ
1.	บริษัท ดีฟสปาร์คส์ เพียร์ เลนดิง จำกัด	4 มิถุนายน 2563	อยู่ระหว่างทดสอบ
2.	บริษัท เนสท์ดีฟลาย จำกัด	28 กันยายน 2563	ออกจาก Regulatory Sandbox ได้รับใบอนุญาตจากกระทรวงการคลัง เมื่อ 22 เม.ย. 65
3.	บริษัท เพียร์ พาวเวอร์ แพลตฟอร์ม จำกัด	28 กันยายน 2563	ออกจาก Regulatory Sandbox ยุติการทดสอบ เมื่อ 14 ก.ค. 65
4.	บริษัท ได้เงิน ดอทคอม จำกัด	11 กุมภาพันธ์ 2565	อยู่ระหว่างทดสอบ
5.	บริษัท ฮิวแมนเนส แคปปิตอล จำกัด	12 เมษายน 2566	อยู่ระหว่างทดสอบ

* ข้อมูลปรับปรุงล่าสุดเมื่อวันที่ 26 เมษายน 2566

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

An Online Marketplace

All loans originated and issued by our federally regulated issuing bank partners.

ทำไมควรเปลี่ยนจากกู้เงินธนาคารมาใช้บริการ P2P Lending

สำหรับคนมีเครดิตดี มีหลักฐานการเงินมั่นคง และไม่ได้มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินกู้เพื่อหาทุนเพื่ออะไรสักอย่าง อาจจะมองข้ามจุดนี้ไป แต่สำหรับคนที่มือปสรคและขาดโอกาสในการเข้าถึงเงินกู้ธนาคารด้วยข้อจำกัดต่าง ๆ เพราะรู้กันดีกว่าจะกู้เงินธนาคารต้องมีเครดิตให้ตรวจสอบได้ ไม่ใช่แค่มีเงินหมุนเวียน แต่ทั้งชีวิตไม่เคยเป็นหนี้หรือกู้เงิน หรือไม่เคยใช้บัตรเครดิตที่ไหน ทำให้ไม่มีประวัติเครดิตอะไรเลยแบบนี้ ก็ถือเป็นข้อจำกัดที่จะทำให้คุณกู้เงินธนาคารไม่ได้เหมือนกัน จะง่ายหน่อยก็อาศัยว่าเป็นมนุษย์เงินเดือนที่มีรายได้จากเงินเดือนเข้าทุกเดือนแบบนี้ ก็พอจะยื่นกู้จนผ่านได้ แต่ว่ากว่าจะสิ้นสุดกระบวนการก็ยังคงต้องเสียเวลาอยู่นานวันทีเดียว

ปัญหานี้จะยิ่งใหญ่ขึ้นกรณีผู้กู้ประกอบอาชีพอิสระ เป็นเจ้าของกิจการ โดยเฉพาะ SMEs หรืออาชีพอิสระอย่างฟรีแลนซ์ทั้งหลาย แหล่งที่มาของรายได้ไม่ชัดเจนไม่สม่ำเสมอแบบนี้ โอกาสเข้าถึงแหล่งเงินกู้ขั้นดีก็ยิ่งน้อยลงไปอีก นั่นคือถ้าได้รับอนุมัติวงเงินที่ได้ก็อาจจะน้อย แถมต้องเสียดอกเบี้ยแพง เอกสารที่จะยื่นประกอบก็ยุ่งยากไปหมด ยิ่งถ้าผิคนัดชำระด้วยแล้วเตรียมโดนดอกเบี้ยผิคนัด ที่เป็นอัตราดอกเบี้ยสูงสุด

ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างแน่นอน เลวร้ายสุดชำระหนี้ไม่ได้ ก็อาจจะต้องถูกฟ้องร้องยึดทรัพย์สินขายทอดตลาดกันเลยทีเดียว

P2P Lending เกิดขึ้นจากการเริ่มตั้งคำถามว่า เป็นไปได้ไหม ถ้าเงินกู้กับผู้กู้เชื่อมถึงกันได้โดยไม่ต้องมีตัวกลางอย่างธนาคาร คำตอบคือ “ได้” ซึ่งระบบนี้หากเป็นผู้กู้ผู้ให้กู้แบบหนึ่งต่อหนึ่ง ก็มีให้เห็นทั่วไป แต่ถ้ามีผู้ขอผู้เป็นหลักร้อย หลักพัน หรือหลายพัน หรือเป็นหมื่น เป็นแสน ผู้ให้กู้จะตามเก็บอย่างไรไหว กระบวนการจัดการนี้เองที่ทำให้เกิดแพลตฟอร์มนี้ขึ้น

ตัวแพลตฟอร์มนอกจากจะเป็นตัวเชื่อมต่อ ระบบที่วางไว้ จะทำหน้าที่ประเมินความเสี่ยงและบริหารจัดการการดำเนินการกู้ทั้งหมด เช่น กำหนดวงเงิน กำหนดอัตราดอกเบี้ย ติดตามการชำระหนี้ ฯลฯ โดยผู้กู้ที่ให้กู้ จะมีข้อดีจากการเป็นผู้ลงทุนที่จะได้รับดอกเบี้ยตอบแทนจากแพลตฟอร์ม

ทั้งนี้ มีข้อเสียที่นักลงทุนที่ปล่อยกู้ผ่าน P2P Lending ควรศึกษาให้ดีกว่าคือ เงื่อนไขของความเสี่ยงในการผิคนัดชำระหนี้ของสินเชื่อนิตที่ตนปล่อยกู้ รวมถึงการกระจายความเสี่ยงของเงินปล่อยกู้ เพราะการปล่อยกู้ผ่าน P2P Lending นั้น ผู้ส่วนใหญ่จะไม่มีมาตรการเชิคเครดิต เรียกว่าเท่ากับมีระดับความเสี่ยงสูง แต่ก็สามารถลดความเสี่ยงจากการปล่อยกู้ในระบบ P2P Lending ได้ ด้วยการกระจายการลงทุนมาก ๆ

ส่วนผู้กู้เอง ต้องถือว่าได้ประโยชน์จากแพลตฟอร์ม P2P Lending เช่นกัน ทั้งการได้รับอนุมัติเงินกู้ที่ต้องการอย่างรวดเร็ว ไม่ต้องเช็คเครดิต ดอกเบี้ยต่ำ (เท่าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้คือไม่เกิน 15% ต่อปี (โดยอาจจะมีความค่าธรรมเนียมที่ต้องจ่ายให้แพลตฟอร์มอีกส่วนหนึ่ง) ไม่มีค่าใช้จ่ายแอบแฝงในดอกเบี้ยที่อ่านไม่เห็นอีกหลายข้อ ไม่มีค่าปรับถ้าจ่ายไม่ตรงเวลา และที่สำคัญไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกันในการกู้เงิน

ประเด็นสำคัญที่ทำให้ P2P Lending คิดดอกเบี้ยได้ถูกกว่าธนาคาร ก็เพราะ หนึ่ง - ไม่ต้องใช้เงินทุนของบริษัทหรือผู้พัฒนาระบบในการปล่อยกู้ (ย่ำว่าเป็นแค่ตัวกลางนำเงินทุนของนักลงทุนมาปล่อยกู้ผ่านระบบ) ผู้ให้บริการใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงาน ใช้พนักงานน้อย ไม่มีการตั้งสำรองลูกหนี้แบบธนาคาร ล้วนมีผลต่อต้นทุนการดำเนินงานที่ถูกลงมาและทำให้ปล่อยกู้ได้ในอัตราดอกเบี้ยที่ถูกกว่าธนาคารนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีข้อดี สะดวก และง่าย แต่การกู้เงินก็คือต้นทุนที่เกิดขึ้นในชีวิต ฉะนั้นไม่ต่างจากการลงทุนด้านอื่น ๆ ผู้ประสงค์จะกู้เงิน ควรศึกษาวิธีการ เงื่อนไข และความเสี่ยง

จากการทำให้ชัดเจนเสียก่อน และควรตระหนักว่า การจะกู้เงินควรเกิดขึ้นเพราะความจำเป็นในชีวิต หรือเพื่อการสร้างโอกาสในการลงทุนหรือประกอบกิจการงานอย่างแท้จริงเท่านั้น

P2P Lending เริ่มต้นมาจากไหน

อ้างอิงจากข้อมูลของ NestiFly พบว่า P2P Lending เป็นนวัตกรรมทางการเงินที่เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อ ปี 2548 (2005) ในสหราชอาณาจักร ซึ่งพบปัญหาจากการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก จึงพัฒนาแพลตฟอร์มขึ้นภายใต้ชื่อ Zopa มาทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมต่อระหว่าง ผู้กู้กับผู้ให้กู้ที่มีความต้องการและมีเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ตรงกันมาเจอกัน จนกลายเป็นแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ถือว่าได้รับความนิยมอย่างมากในเวลาอันรวดเร็ว

ปี 2562 (2019) มีมูลค่าสินเชื่อเกิดขึ้นบนแพลตฟอร์มนี้เกือบ 5 หมื่นล้านปอนด์ หรือประมาณ 2 ล้านล้านบาท และทำให้เกิดการพัฒนาแพลตฟอร์ม P2P Lending ขึ้นทั่วโลกมากกว่า 3,000 แพลตฟอร์ม รวมกันแล้วมีมูลค่าของสินเชื่อที่เกิดขึ้นในระบบสูงถึง 86,333 ล้านดอลลาร์ (ที่มา: NestiFly) โดยปัจจุบันผู้ให้บริการที่มีมูลค่าการให้สินเชื่อด้านหนึ่งอันดับหนึ่งของโลกคือ Lending Club จากประเทศสหรัฐอเมริกา ที่เปิดดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2559 (2006)

Carbon Tax

ภาษีเพื่อโลก

ภาษีคาร์บอน “Carbon Tax” เกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก (Climate Change) ลดภาวะก๊าซเรือนกระจกที่ส่งผลให้โลกร้อนขึ้น และชาวไทยทั่วประเทศกำลังมีโอกาสเข้าร่วมภารกิจในการดูแลรักษ โลกด้วยการร่วมจ่ายภาษีคาร์บอน จ่ายแล้วจะลดโลกร้อนได้อย่างไร เชิญติดตาม

โลกที่ปกคลุมด้วยก๊าซเรือนกระจก ส่งผลให้เกิดภาวะโลกร้อน

ตามธรรมชาติ เมื่อก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ถูกปล่อยออกมาจากการเผาเชื้อเพลิงฟอสซิลต่าง ๆ ย่อมถูกเก็บกักไว้ในชั้นบรรยากาศของโลกและกลายเป็นที่ดักและดูดซับความร้อนจากโลกไม่ให้กระจายออกไปนอกชั้นบรรยากาศของโลก ทำให้เกิดสภาวะที่โลกคล้ายเรือนกระจกขนาดมหึมา และนำไปสู่สภาวะโลกร้อน ผลต่อเนื่องคือทำให้เกิดภัยแล้งอย่างรุนแรง น้ำท่วม ไฟป่า การขาดแคลนน้ำจืด และที่จะเป็นมหาภัยยิ่งใหญ่อคือโลกร้อนทำให้น้ำแข็งขั้วโลกละลายเร็วขึ้นและมากขึ้น ทำให้เกิดระดับน้ำทะเลสูงขึ้นทั่วทั้งโลก (เพราะผืนน้ำในมหาสมุทรนั้นเชื่อมต่อกันทั้งโลก) น้ำทะเลจึงลวกล้ำเข้ามายังพื้นดิน และน้ำเริ่มท่วมพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั่วโลก

อัตราการเกิดภาวะโลกร้อนสามารถชะลอได้ด้วยการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลอยสู่บรรยากาศ แนวทางและวิธีการที่ใช้กันแพร่หลายคือ จัดเก็บภาษีคาร์บอน (Carbon Tax) ซึ่งคำนวณและเก็บจากการตรวจสอบร่องรอยปริมาณของการปล่อยคาร์บอน (Carbon Footprint) ในวงจรการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำ การเก็บภาษีแบบนี้เรียกว่า “Polluter Pays Principle ผู้ก่อมลพิษ เป็นผู้จ่าย” หมายความว่า ผู้ผลิตใดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากหน่วยผลิตของตนเอง ผู้นั้นก็ต้องเป็นผู้จ่ายภาษีการปล่อยคาร์บอน ขณะเดียวกันผู้ใช้ทรัพยากรต้องมีส่วนรับผิดชอบในความเสื่อมโทรมจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติหรืออาจเรียกได้ว่าเป็นหลักการ **ผู้ใช้เป็นผู้จ่าย (User Pays Principle: UPP)** ทั้งสองหลักการนี้เป็นพื้นฐานของการจัดเก็บภาษีคาร์บอน

“ก๊าซเรือนกระจก” เสียภาษีคาร์บอน

ขยายภาพภาษีคาร์บอน (Carbon Tax) เพิ่มเติมคือภาษีนีเก็บจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงชนิดต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดก๊าซเรือนกระจก เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) มีเทน (CH₄) ไนตรัสออกไซด์ (NO₂) หรือก๊าซกลุ่มฟลูโอรีน (F-Gases)

ประเทศไทยกำลังก้าวไปสู่การจับเก็บภาษีคาร์บอน เจ้าของธุรกิจรวมทั้งผู้ประกอบการควรทำความเข้าใจเรื่องนี้

ที่มีคุณสมบัติทำลายชั้นโอโซนในบรรยากาศของโลก เช่น ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs) เป็นต้น

ปัจจุบันการจับเก็บภาษีคาร์บอนมีการใช้อย่างแพร่หลายทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศในทวีปยุโรปที่ให้ความสำคัญกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมากเห็นได้จาก มาตรการ CBAM (Carbon Border Adjustment Mechanism) ของสหภาพยุโรป (EU) โดย CBAM คือ มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นการกำหนดราคาสินค้านำเข้าบางประเภทเพื่อป้องกันการนำเข้าสินค้าที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง ขณะที่ประเทศในทวีปอเมริกาใต้ เอเชีย และแอฟริกาบางประเทศเริ่มนำภาษีคาร์บอนมาบังคับใช้เช่นกัน รวมแล้วมี 29 ประเทศได้จับเก็บภาษีคาร์บอนแล้วโดยอัตราภาษีคาร์บอนมีการจับเก็บค่อนข้างแตกต่างกัน ตั้งแต่ 0.08 - 137 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน CO₂ ซึ่งมีทั้งการจับเก็บภาษีทางตรงจากการผลิตและจับเก็บภาษีจากการบริโภค

ไทยกับภาษีคาร์บอน เริ่มจากรถยนต์ด้วยหลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

ในประเทศไทยกล่าวได้ว่าการเก็บภาษีคาร์บอนเริ่มต้นจากการที่กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง ได้นำอัตราภาษีที่ค่านึงถึงการปล่อยก๊าซ CO₂ มาใช้ครั้งแรกในการปรับปรุงโครงสร้างภาษिरถยนต์ พ.ศ. 2559 โดยรถยนต์ที่มีอัตราการปล่อย CO₂ ต่ำ จัดเก็บอัตราภาษีต่ำ และอัตราภาษีเพิ่มขึ้นตามปริมาณการปล่อยก๊าซ CO₂ ซึ่งสอดคล้องกับหลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluters Pay Principle : PPP)

ล่าสุดจากการเปิดเผยของ นายเอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ อธิบดีกรมสรรพสามิตที่กล่าวว่า ทั้งนี้ ปัจจุบันกรมฯ อยู่ระหว่างการศึกษาแนวทางการจัดเก็บเพื่อภาษีคาร์บอนมาใช้ โดยฐานที่ใช้ในการเก็บภาษีคาร์บอนมี 2 แบบหลัก ๆ ได้แก่ 1. การจับเก็บภาษีทางตรงจากปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตสินค้า และ 2. การจับเก็บภาษีทางอ้อมตามการบริโภคสินค้า กรมสรรพสามิตอยู่ระหว่างการพิจารณาว่าจะใช้รูปแบบใดในการเก็บภาษีคาร์บอน ซึ่งต้องพิจารณาถึงบริบทและความเหมาะสมของประเทศไทย

อธิบดีกรมสรรพสามิตได้กล่าวถึงทิศทางกฎหมายลดโลกร้อนของไทยด้วยว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

ได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวผ่านกลไกต่าง ๆ เช่น การรณรงค์ให้งดใช้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ก่อให้เกิดก๊าซเรือนกระจก การใช้มาตรการที่มีใช้ภาษีและมาตรการทางภาษีสนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ปัจจุบันสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ) อยู่ระหว่างจัดทำกฎหมายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยให้บรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกภายใต้ NDC ที่ 40% ภายในปี พ.ศ. 2573

ส่วนหลักการในการจัดเก็บภาษีคาร์บอนนั้น นายเอกนิติกล่าวว่า จะต้องศึกษาให้ชัดเจนจากประเทศที่มีการนำมาใช้แล้ว เช่น กลุ่มประเทศยุโรป ที่มีการจัดเก็บภาษีคาร์บอนในอุตสาหกรรม 5 ประเภท คือ 1. ปูน 2. เหล็ก 3. อลูมิเนียม 4. ปุ๋ย และ 5. ไฟฟ้า ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานโลก และการจัดเก็บก็ทำได้ 2 รูปแบบ คือ 1. คำนวณจากสินค้าหน้าโรงงาน บริษัทใดผลิตออกมามากก็เก็บมาก 2. คำนวณจากกระบวนการผลิต ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ซึ่งต้องร่วมมือกับองค์การบริหารก๊าซเรือนกระจก ว่าจะมีแนวปฏิบัติอย่างไร คาดว่าจะได้เห็นผลการศึกษาออกมาในปีงบประมาณ 2566

การจัดเก็บภาษี carbon tax มี 2 แนวทาง คือ การเก็บภาษีบนตัวสินค้าตามปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอน ซึ่งหากปล่อยก๊าซคาร์บอนมาก ภาษียิ่งสูงตามไปด้วย ขณะที่อีกแนวทางคือเก็บภาษีโดยเริ่มที่กระบวนการผลิตในโรงงาน ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยวิธีดังกล่าวจะร่วมมือกับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น องค์การบริหารก๊าซเรือนกระจก ในการกำหนดแนวทางและการคำนวณปริมาณการปล่อยก๊าซฯ และอัตราภาษี เป็นต้น

อธิบดีกรมสรรพสามิต กล่าวอีกว่า สำหรับแนวทางในการจัดเก็บภาษีคาร์บอนนั้น เป็นอีกทิศทางของกรมสรรพสามิตที่ต้องการมุ่งสู่การส่งเสริม “ESG” (Environment, Social, Governance) โดยใช้มาตรการทางภาษีเป็นเครื่องมือในการผลักดันและสนับสนุนอุตสาหกรรมหรือบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้เติบโตได้มากขึ้นและช่วยลดการผลิตสินค้าที่มีผลกระทบต่ออันตรายต่อสุขภาพด้วย ขณะเดียวกันยังเป็นการสนับสนุนเป้าหมายของไทยในการเป็นกลางทางคาร์บอน ใน พ.ศ. 2593 และปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายใน พ.ศ. 2618

โรงงานกว่า 4.5 หมื่นแห่งต้องปรับตัว

ศูนย์วิจัยกสิกรไทยประเมินว่า จะมีโรงงานจำนวน 45,163 แห่ง ที่จะต้องรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเนื่องจากเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานเข้มข้น หมวดหมู่อุตสาหกรรมที่มีปริมาณการใช้พลังงานสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ กลุ่มโรงไฟฟ้า เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี ผลิตภัณฑ์โลหะ อาหาร และเครื่องดื่ม คาดว่าอัตราภาษีจะอ้างอิงตามราคาคาร์บอนเครดิต ในโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) ซึ่งมีราคาเฉลี่ยอยู่ในช่วงระหว่าง 20 - 1,874.93 บาทต่อตัน CO₂ หรือเทียบเท่า 0.5 - 50 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน CO₂

การบริหารจัดการกิจการต่าง ๆ ในปัจจุบัน ผู้ประกอบการควรตรวจวัดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Carbon Footprint) ขององค์กรเป็นประจำ ทั้งนี้การตรวจวัดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จะเป็นบรรทัดฐานใหม่ในการบริหารจัดการธุรกิจ โดยเฉพาะเมื่อเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต้องรายงานปริมาณก๊าซเรือนกระจกในรายงานประจำปี ขณะที่ในปี พ.ศ. 2569 สินค้าส่งออกไปยังสหภาพยุโรปในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง ต้องมีการรายงาน Carbon Footprint ตามมาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (CBAM) ของสหภาพยุโรป ส่วนทางสหรัฐฯ ก็อยู่ระหว่างการพิจารณา

ร่างกฎหมายเพื่อนำมาตรการ CBAM มาใช้สำหรับสินค้าในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ส่งออกไปสหรัฐฯ ซึ่งผู้ประกอบการต้องมีการรายงาน Carbon footprint ของกระบวนการผลิตสินค้าเช่นเดียวกัน

ดังนั้น ผู้ประกอบการควรหันมาให้ความสำคัญต่อการวางแผนการลงทุนในระยะยาว เพื่อการประหยัดและปรับเปลี่ยนการใช้พลังงานเป็นพลังงานสะอาด รวมถึงเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตให้สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ทั้งนี้สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะได้รับความนิยมมากขึ้น สอดคล้องกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในยุคใหม่ โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ใส่ใจและตระหนักถึงปัญหาการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน และหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องของ ESG อย่างเห็นได้ชัดเจน

เมื่อผู้ประกอบการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมย่อมสามารถขยายตลาดไปสู่คนรุ่นใหม่ ควบคู่กับการส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียวขยายตัว และเมื่อมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาโลก มีความยินดีที่จะจ่ายซื้อสินค้าและบริการในราคาที่สูงขึ้นสำหรับสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งร่วมจ่ายภาษีคาร์บอนที่มากับสินค้าและ/หรือบริการต่าง ๆ

e-Payment

ประชาชนสะดวกจ่าย รัฐจัดเก็บรายได้เพิ่ม

การพัฒนาระบบการรับชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-Payment เป็นสิ่งที่รัฐบาลเริ่มดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้การพัฒนาระบบการรับชำระเงินกลางของบริการภาครัฐ (e-Payment Portal of Government) โดยเริ่มผลักดัน เมื่อปี 2558 ก่อนการเปิดตัวเว็บไซต์ www.epayment.go.th อย่างเป็นทางการในปี 2559

แต่กระนั้นก็ตาม กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ยังคงมีภารกิจต่อเนื่องในการออกไปให้ความรู้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ ทุกกระทรวง ทบวงกรม เพื่อให้ความรู้เรื่องระบบ การชำระเงินกลางของบริการภาครัฐอย่างต่อเนื่อง รวมถึง

หน่วยงานของกรุงเทพมหานครเอง ก็พัฒนาระบบ e-Payment เพื่อให้ตามทันรูปแบบการพัฒนาของโลกยุคใหม่แล้วเช่นกัน

การตอบรับกับระบบ e-Payment ไม่เพียงเป็นการตอบรับ บริการที่เกิดจาก การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล (Digital Transformation) ที่เกิดขึ้นในทุก ๆ ส่วนของไทยแล้ว เมื่อเทียบกับการจัดเก็บ และรับชำระเงินของหน่วยงานภาครัฐ ยังเป็นการลดต้นทุน และเกิดประโยชน์ในหลายด้าน เพียงแค่เริ่มต้นก็นับเป็น การอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ขณะที่ การจัดเก็บรายได้ของหน่วยงานอย่างกรุงเทพมหานครเอง ก็สามารถจัดเก็บรายได้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

พัฒนาการ e-Payment ในไทย

สถานการณ์สำคัญที่เป็นตัวเร่งขั้นดี ทำให้ระบบ e-Payment ระหว่างประชาชนและหน่วยงานภาครัฐพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ต้องยกประโยชน์ให้กับการระบาดของโรค COVID-19 ตั้งแต่ช่วงปลายปี 2562 ทำให้ระบบ e-Payment ที่เพิ่งเริ่มได้เพียงไม่กี่ปี เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะประชาชนมีการปรับตัวหันมาใช้ระบบการเงินอิเล็กทรอนิกส์หลากหลายรูปแบบ ภายใต้การเรียนรู้อย่างรวดเร็ว ทั้งเพื่อปรับรูปแบบการใช้ชีวิตให้เหมาะสมกับช่วงป้องกันการแพร่ระบาดของ COVID-19 และที่สำคัญเพื่อเข้าถึงสวัสดิการการช่วยเหลือจากโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลคิดขึ้นในช่วงการแพร่ระบาดไม่ว่าจะเป็น โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการพร้อมเพย์ (Prompt pay) และ QR Payment และ Government Wallet (G-Wallet) ผ่านแอปพลิเคชันเปาตัง ในโครงการคนละครึ่ง เราเที่ยวด้วยกัน ชิมช้อปใช้ รวมถึงการขายสลากดิจิทัล ของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลผ่านแอปพลิเคชัน เปาตัง เป็นต้น ทำให้ไม่ว่าจะเป็นประชาชนทั่วไป หรือแม้แต่บริษัท คู่สัญญาต่าง ๆ ที่ต้องติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล ล้วนปรับตัวมาใช้ระบบ e-Payment มากขึ้น ตามแนวนโยบาย และการพัฒนาความก้าวหน้าของทางภาครัฐ

ณ วันที่ระบบ e-Payment ที่ประชาชนสามารถชำระได้โดยตรงกับหน่วยงานรัฐในด้านต่าง ๆ ทั้งการจ้างงาน การเสียภาษี การชำระค่าค้ำหรือการยื่นขออนุญาตต่าง ๆ สามารถทำได้ครอบคลุมถึง 5 ช่องทาง ได้แก่ หนึ่ง - ผ่านเอทีเอ็ม สอง - เคาน์เตอร์ธนาคาร สาม - โฉนดใบแจ้งหนี้/อินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้ง สี่ - หักบัญชีธนาคาร และห้า - บัตรเครดิต/บัตรเดบิต

นั่นเท่ากับทุกช่องทางการชำระเงินที่ธุรกิจส่วนใหญ่ทำได้ หน่วยงานรัฐในยุคปัจจุบันก็สามารถให้บริการรับชำระได้ไม่ต่างกัน สมกับเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการให้ระบบการรับชำระเงินกลางของบริการภาครัฐ ที่ให้บริการชำระเงินรายได้หรือเงินอื่น ๆ ให้กับส่วนราชการแบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน โดยผู้ใช้ไม่ต้องเดินทางมายังหน่วยงานรัฐได้ตามเป้าหมาย

ทุกภาคส่วน จึงได้ประโยชน์จากระบบ e-Payment ไม่ต่างกัน โดยภาคประชาชน ก็สามารถ ลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ประหยัดเวลาในการเดินทาง สะดวกรวดเร็ว ส่วนหน่วยงานรัฐก็สามารถนำเงินรายได้ส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ประโยชน์ e-Payment เพื่อรัฐและประชาชน

ทั้งนี้ ทุกกระบวนการมีเป้าหมายดำเนินงานภายใต้โครงสร้าง National e-Payment ซึ่งเป็นระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่รัฐบาลต้องการสร้างให้เป็นระบบที่ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับการใช้งานเทคโนโลยี โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือที่มีการขยายการใช้งานอย่างกว้างขวางแทบทุกพื้นที่ในประเทศไทย และจะเป็นพื้นฐานในการนำเทคโนโลยีต่อยอดใช้งานเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยรวม

กล่าวได้ว่า นอกจากเรื่องของประสิทธิภาพการจับเก็บรายได้ของหน่วยงานแล้ว การมี National e-Payment ที่กระจายไปใช้ในหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล รวมถึงในหน่วยงานของกรุงเทพมหานครเอง ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาที่มีแนวทางชัดเจน ตามเป้าหมายภายใต้แผนพัฒนา National e-Payment ที่เกิดขึ้นด้วย

เป้าหมายที่ภาครัฐกำหนดไว้สำหรับการพัฒนาระบบ e-Payment มีด้วยกันถึง 5 ด้าน ได้แก่

1. เพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการชำระเงิน
 2. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี (e-Tax System)
 3. ลงทะเบียนผู้มีรายได้น้อยและบูรณาการสวัสดิการ (e-Social Welfare)
 4. ส่งเสริมการเข้าถึงบริการทางการเงิน (Financial Inclusion) และ
 5. ส่งเสริม e-Payment ในทุกภาคส่วน (Cashless Society)
- เรียกว่าไม่ว่าจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการใช้บริการของภาครัฐแล้ว ส่วนที่ภาครัฐจะต้องเชื่อมต่อกับประชาชนเพื่อช่วยเหลือหรือจัดทำโครงการสวัสดิการต่างก็สามารถใช้ระบบ e-Payment เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงได้สะดวกเช่นกัน

ทั้งนี้ ในแต่ละด้านดังกล่าวข้างต้น รัฐมีการดำเนินการโครงการสำคัญขนานกันภายใต้นโยบาย National e-Payment ดังนี้

1. เพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการชำระเงิน เพื่อผลักดันให้การโอนเงินหรือชำระเงินในปัจจุบันที่ใช้หมายเลขบัญชีธนาคารหลัก ยากต่อการจดจำและการสื่อสาร เป็นการชำระเงินหรือโอนเงินในระบบ Any ID 5 ประเภท ได้แก่ เลขที่บัตรประชาชน เลขที่บัญชีธนาคาร หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ e-Wallet ID และ e-Mail Address
2. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี (e-Tax System) เป็นการพัฒนาการจัดทำและนำส่งข้อมูลใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice) และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ (e-Receipt) เพื่ออำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนในการจัดทำ รวมทั้งการนำส่งรายงานการทำธุรกรรมทางการเงินและการนำส่งภาษีเมื่อมีการชำระเงินผ่านระบบ e-Payment ซึ่งจะเป็นการช่วยลดต้นทุน ระยะเวลา และขั้นตอนของภาคเอกชน
3. ลงทะเบียนผู้มีรายได้น้อยและบูรณาการสวัสดิการ (e-Social Welfare) การบูรณาการฐานข้อมูลสวัสดิการสังคม และพัฒนาระบบการจ่ายเงินภาครัฐทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยส่งเสริมการรับจ่ายเงินของหน่วยงานภาครัฐผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ส่งเสริมให้มีฐานข้อมูลกลางเกี่ยวกับสวัสดิการของภาครัฐ
4. ส่งเสริมการเข้าถึงบริการทางการเงิน (Financial Inclusion) เป็นสิ่งที่พัฒนาต่อเนื่องจากเรื่องสวัสดิการควบคู่กับการจ่ายเงินให้แก่ประชาชนโดยตรงผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะช่วยให้สามารถจ่ายเงินช่วยเหลือและเงินสวัสดิการให้แก่ประชาชนได้ตรงกลุ่มเป้าหมาย ลดความผิดพลาด ความซ้ำซ้อน และโอกาสการทุจริตจากการจ่ายด้วยเงินสดหรือเช็ค
5. ส่งเสริม e-Payment ในทุกภาคส่วน (Cashless Society)

ไทยติดอันดับ 3

ใช้ e-Payment ชำระเงินแบบเรียลไทม์

ข้อมูลจาก ACI Worldwide ซึ่งจัดอันดับประเทศที่มีการใช้ e-Payment เพื่อชำระเงินแบบเรียลไทม์ในโลก 10 อันดับแรกพบว่า ไทยติดอันดับ 3 ของปี 2564(2021) ปีล่าสุดที่มีการจัดอันดับ โดย ประเทศไทยมียอดการทำธุรกรรมการชำระเงินแบบเรียลไทม์ 9.7 พันล้านครั้ง เป็นรองอันดับ 1 คืออินเดีย (46.8 พันล้านครั้ง) และจีน (18.5 พันล้านครั้ง) โดยในส่วนของประเทศมีการประเมินว่าช่วยเพิ่มผลผลิตทางเศรษฐกิจคิดเป็น 2.08% ของ GDP ซึ่งอยู่อันดับที่ 2 จาก 30 ประเทศ โดย ACI Worldwide คาดการณ์ด้วยว่า การชำระเงินแบบเรียลไทม์จะเติบโตเพิ่มขึ้น 12% ภายในปี 2568(2025)

10 อันดับประเทศที่มีการใช้ e-Payment ชำระเงินแบบเรียลไทม์สูงสุดในโลกในปี 2564 โดยคิดจากจำนวนครั้งที่ใช้งาน มีดังนี้

1. อินเดีย	46.8 พันล้านครั้ง
2. จีน	18.5 พันล้านครั้ง
3. ไทย	9.7 พันล้านครั้ง
4. บราซิล	8.7 พันล้านครั้ง
5. เกาหลีใต้	7.4 พันล้านครั้ง
6. ไนจีเรีย	3.7 พันล้านครั้ง
7. สหราชอาณาจักร	3.4 พันล้านครั้ง
8. สหรัฐอเมริกา	1.8 พันล้านครั้ง
9. ญี่ปุ่น	1.7 พันล้านครั้ง
10. ตุรกี	1.4 พันล้านครั้ง

ที่มา: ACI Worldwide. เมษายน 2565.

มานะกรุงเทพ

(Mana Krungthep)

เพื่อนเดินทาง ที่คนกรุงเทพ ต้องมี

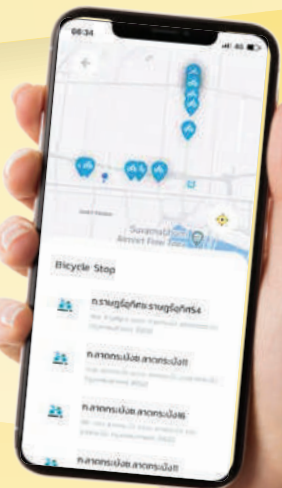
เดินทางปลอดภัยหลีกเลี่ยงเส้นทางอันตราย
ไปกับ “มานะกรุงเทพ” เพื่อนคู่ใจทุกการเดินทาง

มานะกรุงเทพ
แอปที่ใช้.....สำหรับคุณ

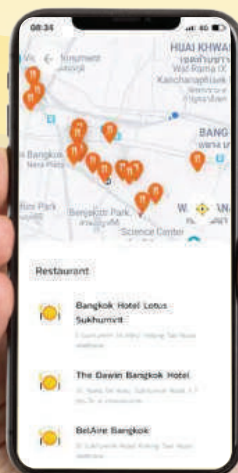

ระบุจุดน่าสนใจใกล้คุณ
แจ้งเตือนข่าวสาร อุบัติเหตุ

ระบุป้ายรถเมล์ ที่จอดรถ
จุดจอดวินมอเตอร์ไซด์

ระบุจุดร้านอาหาร
แหล่งท่องเที่ยวแหล่งช้อปปิ้ง
อื่นๆ อีกมากมาย
ฟีเจอร์ใหม่มา ในเร็ววันนี้

ดาวน์โหลดง่าย ๆ
พิมพ์คำว่า “มานะ กรุงเทพฯ”
หรือ “Mana Krungthep”

ได้ทั้ง IOS และ Android หรือสแกน QR Code นี้